

KATTENS SKRATT

Ett spelfilmsmanus av
THORE SONESON

Baserat på romanen med samma namn av Sture Dahlström

© Thore Soneson 1994

| Hantverkaregatan 12 | 211 55 MALMÖ
| tel 040 973195 mob 0736 944154
| soneson@comhem.se | <http://go.to/thore.soneson>

SCEN 1. STADENS GATOR

En mager man i hellång vargskinnspäls flyter fram genom horderna av pendlare på en trottoar. Kvällssolen ligger lågt. Det är kallt i luften, höstkallt.

Mannen strosar gatan fram, en bankgata, genom ett myller av kritstrecks-randiga män med paraply och portfölj. Han ställer sig vid en hållplats.

Han går in i en buss genom bakre ingången, står kvar på fotsteget. Ser chauffören studera honom i backspegeln, stiger av vid nästa hållplats.

Skrider ned i underjorden.

SCEN 2. TUNNELBANAN

Det är kvällstid, stress i luften, alla försöker komma fram till sitt tåg, men mannen står bredbent mitt i rulltrappan. Flödet av människor stannar upp bakom honom.

På en perrong nickar han till en fiolspelade äldre man som viftar bort honom med en huvudskakning. Vargskinnspälsen skrämmer bort hans publik.

När han sätter sig i en vagn makar sig de välklädda affärsmännen och sekreterarna diskret på sig. Han betraktar dem alla med öppen, nyfiken och spelande blick. Några skolbarn sticker ut händerna genom öppna rutor, försöker stjäla olikfärgade käppar som är utplacerade i tunnlarna.

Vid en station byter han plats, sätter sig bredvid en blond ung sjuksköterska i vit dräkt med blåa jeans under. Hon sitter och tuggar tuggummi, gäspar, tar upp en borste och borstar håret.

Stoppar ned handen i sin väska och tar fram en cigarett. Hon ler mot honom.

SKÖTERSKAN:

Har ni en tändsticka...

Vargpälsmannen börjar rota i fickorna. Får upp avbrutna plån, nedklottrade lappar. Svettsas.

Den blonda får eld av en annan kvinna. Under tiden har mannen fått eld på en tändsticka, håller upp den mot henne. Hon ser inte på honom, han är paralyserad och tändstickan brinner ned i köttet på tummen. Han släpper den, stönar och sväljer smärtan.

SKÖTERSKAN:

Ni är väl inte sjuk...

Vargpälsmannen skakar på huvudet. Ser på den blondas profil, han är tyst och ser svimfärdig ut.

SKÖTERSKAN:

Bäst ni åker hem och lägger er...

Den blonda försvinner hastigt av vagnen och mannen hinner inte fram till dörren. Sätter sig istället framför två tysta kostymmän.

Mannen startar en monolog, med låg och eftertänksam röst.

VARGSKINNSMAN:

Dessa tåg är tillverkade av tunt papper som hålls upp av min viljestyrka...Om jag släpper tanken på tåget, sjunker det ihop till tunn målarfärg över syllar och räls...

Kostymmannen framför honom ser störd ut. Irriterad. Nu får monologen en annan ton. Hög och klar.

Vagnen blir knäpptyst.

VARGSKINNSMAN:

Vädrar man aldrig sängkläderna i det här landet...en

långsamt sjunkande, lortig liten halvö.

Samtidigt som han talar, tar han av sin grova sko. Låter den nakna foten glida upp längs benet på mannen mittemot.

VARGSKINNSMAN:

Befolkat av andraklasseuropeer...

Kostymmannen vitnar i ansiktet. Han torkar nervöst munnen med en näsduk.

Då börjar den nakna foten krypa upp under kostymbenet. Mannen biter sig i läppen, hastar av vid en station. Den vargskinnsklädde följer efter honom, tätt, tätt inpå hans rygg.

SCEN 3. TIGGARGRÄNDEN

Kostymmannen småspringer iväg från tunnelbanan. In på en liten gata. Den vargskinnsklädde flanerar efter. Inväntar i en port att bytet skall komma tillbaka ur gränden. Stiger fram mitt framför honom.

VARGSKINNSMAN:

Ger du mej en tia till mat, kompis...

Kostymmannen ser lättad ut, plockar fram en sedel. Börjar hastigt gå därifrån, men får en föreläsning på köpet.

VARGSKINNSMAN:

Tryggheten i välfärdsstaten är en bluff, inget är säkert,
vad hjälper en pension när du har en vargskinnspälsad
dåres fot i dina byxor...

SCEN 4. VINDEN

På ett oinrett vindsrum sitter mannen i vargskinnspäls med ryggen mot skorstensstocken, fötterna nedstuckna i en sovsäck. I knäet har han en reseskrivmaskin. Han knattrar fram några ord, bläddrar i sina manuspapper.

Reser sig, går ett varv runt skorstenen. Klättrar upp genom takluckan, ser koppartak, kyrkspiror, regntung himmel. De elektriska ljusen tänds, bilarna signalerar nedifrån gatan. När han sitter där blåser det till, en tröja på luftning flyger iväg över stadslandskapet.

Mannen kryper in och draperar tidningspapper kring sin magra, nakna bringa.

Färdigklädd klättrar han ned från sin fasta punkt i tillvaron, en vind ovanför vinden i ett gammalt jugendhus.

Han går nedför trappan, förbi våningar med advokatkontor, banker och läkarmottagningar. Han stannar upp, den blonda sköterskan från tunnelbanan arbetar i jugendhuset, hon kommer ut ur en mottagning. Mannen följer henne ut.

SCEN 5. TUNNELBANAN

I kvällsrusningen smyger mannen efter den blonda sköterskan upp ur tunnelbanan, tätt, tätt.

I en rulltrappa vänder hon sig överraskande om och ställer en direkt fråga -

SKÖTERSKAN:

Vill du knulla mig för en hundralapp...jag behöver till
hyran.

VARGSKINNSMANNEN:

Jag har bara en tia, måste ha mat. Hur ska jag orka
knulla som inte ätit på två dar...

Du lämnar inte kredit...

SKÖTERSKAN:

Det är emot mina principer. Har aldrig gjort det förr,
förresten fnaskar jag bara ihop till hyran. Jag arbetar på
en läkarmottagning...

VARGSKINNSMANNEN:

Jag vet, jag har följt efter dig...

Han ser på henne med en nyfiken, förälskad blick.

Hennes leende är förstående.

SCEN 6. HYRESRUM

I ett trångt hyresrum med en säng och stora färgaffischer av popidoler på väggarna, sitter de båda på sängen och delar på en pizza. De äter med fingrarna från kartongen.

SKÖTERSKAN:

Varför tar du inte av dig pälsen?

VARGSKINNSMANNEN:

Jag bor i den...den tillhörde en ryss som flydde till Sverige under revolutionen, den har varit Lenins. Min far bar den i finska vinterkriget...

Hon reser sig, tar av den vita dräkten, fräsiga ljud uppstår av det stärkta tyget.

SKÖTERSKAN:

Jag heter Patricia...

VARGSKINNSMANNEN:

John Blixt, men kalla mig KATTEN, det gör alla...

Hon tar av jeansen, vitt skinn, mörkt kroppshår.

PATRICIA:

Du ser ut som en knarkkurir, en misslyckad...

BLIXT:

Jag vet, men jag är författare, ännu opublicerad...

Hon stryker honom över låret. Handen söker sig upp under pälsen.

Han håller ihop pälsen med båda händerna.

PATRICIA:

Du är kanske värdelös...

BLIXT:

Kanske det...

Handen har nu nått längre upp. Hon ser överraskad och förvånad ut.

PATRICIA:

Hur kan man ha erektion när man är värdelös?

BLIXT:

Författare kan allt.

PATRICIA:

Jag har aldrig varit i säng med en författare förut, inte ens en publicerad...

BLIXT:

Om du vill kan jag visa dig lite litterärt bangande...

PATRICIA:

Gör det inte för litterärt bara...

Han låter pälsen falla, kring magen har han fastbundna tidningar, jeansen hålls uppe av rep.

PATRICIA:

Jesus, så du ser ut...

Det knackar på dörren, någon bultar så hårt att rummet vibrerar.

Patricia sveper en filt omkring sig, föser ut den halvnakne, lättklädde Blixt genom ett köksfönster, kastar pälsen och de grova skorna efter honom.

PATRICIA:

...annars blir du knivstucken...

SCEN 7. SLUMBIOGRAFEN

Blixt vandrar in på en förslummad biograf, utelligare, droghandlare och udda existenser verkar använda den som värmestuga. I bänkarna sover mänskliga bylten, andra halsar ur flaskor, skränar och bullrar.

Filmerna går nonstop, långt ut på natten. På duken rullar en Buster Keaton-rulle, ljuset flimrar i Blixt ansikte när han sätter sig långt fram.

I bänkarna bakom honom startar ett slagsmål, ett blodigt sår, snurrande flaskor, krasande kläder.

På duken blixtrar det till, vita rutor och ett skrikande ljud från projektorn. Istället för svartvit stumfilm är det en bloddrypande scen, någon sticker en kniv i en kvinna, någon löper amok med en kulspruta.

Blixt skrattar högt, vansinnigt högt. Skrattet blandar sig med filmens kakafoniska utbrott. Skrattet övergår i ett ekande hostande. Ett pipande, skallrande läte.

En gubbe bankar honom i ryggen, försöker hälla öl i hans strupe. En vaktmästare slår undan gubbens fingrar som är på väg in i pälsens fickor.

Han kopplar ett grepp kring den långsmale mannen i päls, drar honom längs gången ut ur biografen.

SCEN 8. SLUMBIOGRAFENS KONTOR

Blixt placeras i en fåtölj på biografens kontor. Ett kaotiskt ställe med travar av filmrullar och gamla affischer.

Han får en mugg kaffe som han med darrande händer för till munnen.

Vaktmästaren, en bleksiktig man med röda whiskyögon, studerar den pälsklädde skrattaren.

Han ser vakna ögon, en utmattad människa. Han talar till honom med låg, finsk brytning.

MICK:

Du behöver bröd, mat, värme. Jag har sett utsvultna människor förr. Har du bostad...

BLIXT:

Jag sover med fötterna på oändliga advokatkontor och läkarmottagningar, på banker tunga av guld...De ligger längst ned, förankrade i jorden, likt helvetet...

Finnen skrattar, häller upp mera kaffe.

BLIXT:

Högst upp på vinden finns jag, närmast änglarna, konsten och fantasin. Blixt heter jag, John Blixt...

Den ståtlige Blixt drar pälsen omkring sig, uppiggad av koffeinet går han ut.

SCEN 9. JUGENDHUSET

På väg upp till sitt vindsrum i jugendhuset ser Blixt den sovande nattvakten. Han tar försiktigt hans nyckelknippa.

Blixt vandrar genom nattligt ödsliga kontor, bland tysta skrivmaskiner och datorer.

På nästa våning ligger läkarmottagningen. Han ser spöklika rader av steriliserade läkarinstrument i glasmontrar.

I ett undersökningsrum provligger han en brits. Snusar på skötersekdräkt. Läger sig med den som täcke och drömmer sig bort.

SCEN 10. GRAND HOTELL

Det är förmiddag. Blixt vankar framför en hotellentré i sin päls, spanar på turister som kommer ut. Söker upp en äldre man i sportjacka och stora mustacher, talar till honom på engelska.

BLIXT:

Förlåt, ni är engelsman, eller hur. Jag tänker be er ge mig ett pund...

MANNEN:

Varför skulle jag göra det...

BLIXT:

För att jag är en landsman. Jag svälter inte. Jag super inte. Knarkar inte. Jag skriver på en bok...

Mannen spannar blicken i den långa Blixt i sin vargskinnspäls.

MANNEN:

Vad heter er bok ?

BLIXT:

ETT MASKLIV. På engelska blir det THE COPPER DAYS OF A BLINDWORM.

Mannen skrattar och sträcker fram några pundsedlar.

MANNEN:

Jag tycker bäst om COPPER DAYS...Ni får inte ett pund...ni får tio...

BLIXT:

Ett generöst folk, engelsmännen. Stolta och generösa.
Engelsmännen är de moderna grekerna. Klassisk kultur
och rättviseideal...världssamvete...

En portier drar brutalt iväg Blixt från hotellets entré.

BLIXT:

Avundsjuka, hat, profit och konkurrens, allt har
försvunnit ur engelsmannens värld. Kärleken är det enda
som betyder något..."Love, love, love...all you need is
love, love, love"...

Blixt rop får människor att vända sig om, en del förfärade, andra instämmande och skrattande.

SCEN 11. SLUMBIOGRAFEN

Blixt återvänder till biografen, den har inte öppnat för dagen. Men vaktmästaren släpper in den
bultande vargskinnsmannen i foajén.

MICK:

Du får hundra kronor...en hundring för att städa ut detta
lopphus...och skriva under på denna livsfilosofi -
"Obligatoriskt kroppsarbete för alla. Tuberkulos,
vansinne, krig och tiggeri måste upphöra...fria pengar, fri
kärlek och karneval varje vecka..."

BLIXT:

Världen enligt Leopold Bloom, en själsfrände...

Mick sätter sopkvasten i händerna på Blixt.

MICK:

Rätt. James Joyce. En äkta författare känner alltid igen
en annan äkta författare...

Blixt börjar sopa ur bänkraderna. Tomma flaskor, solkiga klädpaket, gamla utslitna skor. Mick
halsar ur en ölflaska.

MICK:

Har du skrivit någon roman, nej vänta, jag vet, du söker en förläggare...

BLIXT:

Min roman är inte avslutad än...

MICK:

Jag kan hjälpa dig. Jag läser allt...

Blixt öppnar pälsen, drar fram sina manussidor som han har bundna kring midjan och ger dem till Mick som utsvultet kastar sig över dem.

MICK:

Mmm, kom tillbaka imorgon, du kan skriva på kontoret...

SCEN 12. VARUHUSET

I ett stort varuhus står Blixt med ett bröd vid en kassa, hans hundralapp är borta. Han söker i fickorna, sedeln finns ingenstans. Han böjer sig ned, tar av skorna.

Kvinnan i kön bakom honom ser förskräckt på när han skakar skorna i sin jakt på pengarna.

BLIXT:

Glo ni. Strumpor är en onödig västerländsk lyx. Uppfunnen av kapitalismen och kyrkan...tom, omöjligt...

KASSÖRSKA:

Vill ni vara snäll att stiga åt sidan...

Blixt fortsätter sökandet. Kassörskan ser att han är på väg att ta av pälsen. Vinkar avvärande till honom. Han talar med klar och tydlig röst.

BLIXT:

Jag är bestulen. Jag är författare, medlem av en exklusiv litterär klubb...på visit i detta kulturellt högstående land där alla inrättningar av klass ger författarrabatt. Jag kräver min rätt...

KASSÖRSKA:

Författare, och utlänning dessutom...stackare...

Kassörskan lutar sig över Blixt, stoppar in brödet under pälsen. Viftar iväg honom, ger honom ett förtroligt leende.

KASSÖRSKA:

Dom har råd med det.

SCEN 13. STADENS GATOR

Den pälsklädde Blixt vandrar gatorna fram. Tuggar på sitt bröd. Kastar några smulor till duvorna.
Han lägger sig på en parkbänk vid en kanal. Somnar in.

SCEN 14. PENGADRÖMMEN

Varuhuset glittrar och lyser, allt är överexponerat. Den leende kassörskan ligger på rullbandet vid sin kassa. Hela hennes kropp är täckt av sedlar.

Blixt låter sina händer gräva bland sedlarna, näve efter näve lossar från hennes kropp. Men pengarna verkar aldrig ta slut.

Blixt begraver sitt huvud i sedlarna, nosar, frustar och låter.

SCEN 15. BIOGRAFKONTOR

Inifrån biografens kontor ser vi Blixt stå och se ut genom stora panoramafönster över gatan.

I en lägenhet mitt emot viftar en invandrarfamilj högljutt med armarna. Kvinnan slår igen en dörr med en smäll, mannen bankar på den.

En fetlagd son sitter med en påse chips framför sig och glor rakt på Blixt.

Blixt vinkar till honom. Klappar sig på magen. Gör en pantomim.

Den unge chipsätaren rör inte en min, stirrar bara rakt fram.

Dörren till kontoret öppnas och Mick ramlar in, berusad och uppretad.

MICK:

Dom blodfattiga svenskarna med sina otäcka leenden
förstår inte din erotisk-surrealistiska svarta komedi...

Blixt räcker fram ytterligare en bunt papper till Mick.

MICK:

Du har en strålande framtid, tillsammans ska vi skapa Nobelpris, förlagen skall skämmas över sin okunnighet...det gäller bara att härda ut...
Det finns andra förläggare som tror på berättelsens kraft...det finns resurser...

BLIXT:

Jag instämmer. Jag är litteraturens Houdini som man kan låsa in i en stålkista och sänka till havets botten, där bidar jag min tid, ett femtusenårigt sädeskorn i en pyramid, fröet till ett väldigt träd...

Mick faller i hans armar, utmattad och ett offer för sin berusning.

Blixt placerar honom varligt i kontorets fåtölj. Läger upp hans ben på armstödet.

SCEN 16. HYRESRUM

Det är kväll. Blixt knackar på dörren till Patricias hyresrum. Han drar av sig sina jeans utanför, när dörren öppnas visar han upp hela härligheten.

Patricia är inte ensam. Ovanpå sängen ligger en kvinna, kraftig och storvuxen. Motsatsen till den späda Patricia. Blixt drar igen pälsen, Patricia skrattar.

PATRICIA:

Jill, det här är Blixt, mera känd som KATTEN.
Du får ligga i badkaret...det finns en madrass i garderoben...

JILL:

Hur länge då?

PATRICIA:

Beror på honom, stick nu.

Blixt har enbart ögon för Patricia i lång vit t-shirt och nakna välformade ben och fötter.

PATRICIA:

Jill är min syster, hon har fyra ungar och bor i bostadsrätt i Bredäng...har väl aldrig sett en naken karl i helfigur förr...Gud vad mager du är...

BLIXT:
Mitt bidrag till världssvälten...

Blixt låter pälsen falla igen och Patricia tar emot honom med öppen famn.

PATRICIA:
Men vejen är inte mager...du kommer att ta livet av mig.

BLIXT:
Vill du det?

Patricia hummar till svar, deras kroppar möts under vita lakan. Blixt älskaren gör gymnastiska övningar under lakanet, upptäcker alla delar av hennes kropp.

BLIXT:
Jag vill begrava mitt ansikte i hår och fjäder...du är som tusentals frasiga guldbruna bröd...en varghona...

Patricia ylar till svar. Blixt Katten smeker henne överallt.

SCEN 17. SLUMBIOGRAFEN

En förmiddag står Blixt och svabbar gångarna i biografen. Plötsligt ser han en otymplig skugga röra sig. Han tar fram ficklampan, ser den fete, chipsätande pojken från lägenheten mittemot smyga bakom en pelare.

BLIXT:
Hallå där, kom fram. Jag är inte farlig.

Pojken är stor som en flodhäst men rör sig snabbt i skuggorna. Blixt lampa följer honom. Han stoppar in den i munnen, liknar ett rött spöke.

POJKEN:
Ficklampa...ficklampa...

Blixt har nått fram till den kiknande pojken. Välter ned honom, kittlar honom så att han frustar. Blixt får ett bett i handen, ett vrål till svar.

Pojken hoppar på bänkarna, leker fågelskrämma.

Blixt hoppar likadant. Det är som en makaber balett. En vitklädd pojke i kaftan och en pälsklädd man i sina bästa år.

Fyllon och uteliggare strömmar in. De struntar i det galna paret, sätter sig tillrätta. Plötsligt hörs en tordönstämman genom lokalen.

ÄGARE:
VAD I HELVETE PÅGÅR HÄR ?
UT! UT! UT!

Blixt fryser till is mitt i en pantomim. Börjar förklara -

BLIXT:
Det är på publikens begäran, vi...

Bakom den kostymklädde ägaren kommer Mick och avbryter Blixts förklaring.

MICK:
Mannen i vargskinnspäls är en god lutheran, en oersättlig
arbets slav. Du hittar ingen annan som städar en sån här
lokal...kloak...

ägaren går ilsket iväg. Blixt hoppar ned och drar iväg med pojken.

MICK:
Har du pengar till mat?
Jag har skickat ditt manus till USA...

BLIXT:
Jag nöjer mig med Lichtenstein...
Hur ofta äter du själv?

Mick ger honom en luftspark, en vänskaplig spark som gör att han tappar balansen och skrattande ramlar samman.

SCEN 18. VARUHUSORGIE

Blixt vandrar med en varuvagn mellan dignande hyllor av alla slags kläder, elektriska kaffekokare och matvaror. Han sticker fingrarna i en leverpastej, känner på kvaliteten på övermogna bananer. Provsmarar en mörk öl, men fnyser åt smaken.

Med vagnen överfull närmar han sig kassorna, hans blick söker efter kvinnan som gav honom författarrabatt och så sköna drömmar. Men ser henne ingenstans.

Istället börjar en man med en detektivliknande hökblick studera honom.

Blixt sätter fart genom hyllraderna med sin vagn, kastar en jättelik melon på toppen av berget. Välter en hög plastspannar som rullar iväg likt gula bollar.

Nu kommer han mot en annan kassa. Ser åter detektiven framför sig. Stoppas med en myndig blick.

DETEKTIV:

Stanna ett ögonblick.

BLIXT:

Jag väntar på min gräddbröstade kvinna, hon har laxarna...hon vet att jag har författarrabatt...

Blixt försöker gira undan från detektiven som tar ett stadigt tag i varuvagnen. Han inser att det är lika bra att överge orgien.

DETEKTIV:

Jag måste nog kontakta direktionen. Nån sådan rabatt vet jag inget om. Följ med...

BLIXT:

Ni understödjer inte de sköna konsterna? Jag har inte tid att fjanta med er...behåll skräpet...

Blixt vandrar stolt och rak i ryggen, men tomhänt, ut genom kassorna.

SCEN 19. LÄKARMOTTAGNING

I jugendhuset är Blixt på väg upp till sin vind. Patricia öppnar dörren till läkarmottagningen och drar in honom .

Hon öppnar hans päls och tar av sig trosorna under den stärkta vita dräkten. Det otillåtna lockar henne, hon trycker honom mot sig mitt i korridoren, lutad mot glasskåp med gamla sprutor och instrument.

PATRICIA:

Jag känner mig så nervös och konstig, jag behöver dig...

BLIXT:

Använder du mig som lugnande medel...

PATRICIA:

JAAAAAA....

Hennes rop ekar genom de sterila, vita rummen. Blixt flämtar efter de gymnastiska rörelserna.

Patricia tar på sig trosorna, slätar ut dräkten.

PATRICIA:

Vill du titta på gubben...han tvingar mig ge honom sprutor, alla sorters...

Hon öppnar dörren till ett mottagningsrum. På en brits ligger en hopkrymt, vithårig man och sover nedbäddad.

BLIXT:

Klär han av sig mitt på dan?

PATRICIA:

Han är alltid naken under läkarrocken.

BLIXT:

Det är äckligt, ohygieniskt och oestetiskt.

Patricia bara väser till svar, stänger dörren och ger honom en puss. Blixt smyger in handen under hennes vita rock, hennes höfter svarar.

SCEN 20. VINDEN

Den finländske kamraten Mick väntar på vinden. Han sitter lutad mot skorstenen och dricker öl, sträcker en flaska till Blixt.

BLIXT:

Hur tog du dig upp hit ?

MICK:

Brandstegarna, men skit i det. Jag har ett jobb till dej, ett skrivjobb åt en kollega. Tre-fyra timmar om dan. Han är rik som fan...

BLIXT:
En kollega ?

MICK:
Du kan skriva på din egen bok, promenera. Det finns
bra luft, bra miljö...

Blixt nickar. Packar ihop reseskrivmaskinen. Samlar ihop utspridda manuspapper till en ordentligt ordnad hög.

BLIXT:
Hur länge ?

MICK:
Du kan stanna så länge du vill...

SCEN 21. GATOR.

En svart Mercedes diesel av gammal modell stannar utanför slumbiografen. Släpper in den pälsklädde Blixt med sin reseskrivmaskin och manuset.

BLIXT:
Vem äger den här bilen ?

Den tystlåtna chauffören i arbetsoverall stirrar rakt fram och styr iväg bilen genom regniga stadsgator.

SCEN 22. LANTLIG IDYLL

Den svarta bilen svänger av en motorväg, styr genom gröna kulliga landskap.

Kommer fram till en slottsallé, styr upp mot en stenbyggnad inbäddad i en gustavianskt anlagd trädgård.

SCEN 23. HERRGÅRDSRUM

Blixt leds in i ett rum av en ung tunn flicka med vitt förkläde. Rummet är luftigt, har öppen brasa, stor herrgårdssäng.

Han får ett glas rött vin, kött och tre sorters bröd.

Blixt ögon lyser av vällust och hunger.

FLICKAN:
Ett varmvattenkrus i sängen ?

BLIXT:

Tack, gärna.

Blixt njuter av vinet. Leker herreman och luktar på korken.

Flickan återvänder med två stora krus och en karaff whisky. Viker upp sängkläderna.

BLIXT:

Har du pojkvän ?

FLICKAN:

Han kör motorcykel. Tävlrar.

BLIXT:

Du rör dig som en dansös, en ängel med bärnsten i
händerna...du är vacker, transparent...

Hur gammal är du ?

Blossande röd tittar flickan i golvet och viskar -

FLICKAN:

Jag är sexton...Bäst jag går innan jag tror ni menar
allvar...

BLIXT:

Jag är en mycket allvarlig människa...

Hon försvinner ut och Blixt ställer upp skrivmaskinen. Ser stolt på sin figur i en hög spegel.

BLIXT:

Min käre Blixt, du är som gjord för slottsliv. Troligen fick
en piga i min torparsläkt ett riktigt Greveknall i en
blåsippebacke nån gång...

Han håller upp ett glas whisky åt sig.

BLIXT:

Jag känner adelsmannen i mig...Noblessen...

SCEN 24. BIBLIOTEK

På morgonen visas Blixt in i ett bibliotek, avdelat med hopsydd filter. Rummet är halvmörkt. Ett skrivbord och en arbetsstol står mitt i rummet.

MÖRK RÖST:

Slå er ner Blixt.

Ni är begåvad. Jag fick av en slump läsa ett halvt manus
ni lämnat in...våra språk har gemensamma drag.

Blixt sätter sig vid skrivbordet. Väntar på att rösten skall fortsätta.

MÖRK RÖST:

Jag har inte kunnat arbeta på tre år. Jag är skyldig min
förläggare väldiga förskott.

BLIXT:

Ni vill att jag skriver era böcker ?

MÖRK RÖST:

Ni ska hjälpa mig. Min läsekrets kräver en bok i år...

BLIXT:

Och om jag vägrar...

MÖRK RÖST:

Ni kan inte lämna en kollega i sticket...

Blixt reser sig, är på väg ut. Rösten blir bedjande.

MÖRK RÖST:

Jag har sex kapitel vid skrivmaskinen. Läs igenom
dom...

Blixt tar högen med gulnade papper, känner på tyngden. Vandrar ut ur det instängda biblioteket.

SCEN 25. HERRGÅRDSRUM

Likt en aristokrat från förra seklet skrider Blixt genom salarna och läser manuset. Hånskrattar ibland. Rynkar på ögonbrynen ibland.

Han lämnar ett spår av manussidor efter sig. När han släpper den sista kommer den unga flickan upp i hans spår med hela manusbunten.

Blixt tar motvilligt emot manuset.

SCEN 26. BIBLIOTEK

När han återvänder till det mörka biblioteket uttalar han sin dom.

BLIXT:

Det är dött, har ingen akustik. Det är taskig normalprosa, finns inte en ny bild.

MÖRK RÖST:

Ni har helt rätt. Jag har supit bort fantasi och associationsförmåga och nyskapande. Det är därför jag behöver er. Mina tolv anställda behöver er.

BLIXT:

Miljoner människor är utan arbete idag, de finns över hela Europa...

Dörren bakom Blixt öppnas och chauffören kommer in, ställer sig bredbent och kraftig framför Blixt reträttväg.

MÖRK RÖST:

De kommer att hindra er resa. Och det är ingen ide att protestera. Ni arbetar svart, rånar turister, har inget uppehållstillstånd, det blir minst sex månader...

Blixt Spökskrivaren inser att han är fast, han kan vägra, men inte lämna slottet.

BLIXT:

Det är djupt omoraliskt...

MÖRK RÖST:

Ni kommer att tjäna på det. Ni får trettio tusen kronor.

BLIXT:

Ge mig en timme att tänka. Ta en promenad...

SCEN 27. HERRGÅRDSPARK

Blixt strövar genom parken, på väg bort genom stora buxbomshäckar. På trappan står chauffören och bevakar hans steg.

Plötsligt står en dreglande Grand Danois framför honom.

Blixt ställer sig på alla fyra, stirrar djuret djupt i ögonen, visar tänderna i ett fruktansvärt grin.

Hunden tar tre steg tillbaka. Borsten på ryggen lägger sig.

Blixt hypnotiserar det stora djuret som lägger sig död på marken.

Han går fram på alla fyra. Lyfter ett av hundens öron och vrålar in i det. Hunden flyger upp, gläfsar olyckligt och försvinner.

SCEN 28. BIBLIOTEKET

Blixt inrättar ett nytt liv för sig, nya vanor och rutiner. Han skriver åt Den Slutskrivne, hamrar furiöst på den elektriska maskinen i biblioteket.

SCEN 29. FRUKOST

En morgon kommer en dam i fyrtiofemårsåldern, klädd i svart, in med frukostbrickan. Hon studerar med snipig min Blixt som sitter med naken överkropp på sängkanten.

Blixt antar urmaningen, reser sig, låter sina pyjamasbyxor falla.

Damen bleknar, men behåller fattningen.

SCEN 30. PARKEN

Blixt sitter i en berså med reseskrivmaskinen. Skriver drivor av sidor, mumsar hela tiden på korvar, ostar. Han ser friskare ut, mera rundlagd, mera färg i ansiktet.

Blixt rider genom parken, i släptåget har han sin hypnotiserade Grand Danois.

SCEN 31. DEN SLUTSKRIVNE

Ett mumlade och klirrande med glas hörs bakom filtarna i biblioteket. Blixt sitter tillbakalutad och väntar.

MÖRK RÖST:

Vilken skandal det skulle bli...

BLIXT:

Så omskakande är det väl inte...

MÖRK RÖST:

...om det kommer ut att jag som skrivit nära fyrtio romaner låtit en spökskrivare fullfölja min senaste bok...

BLIXT:

Jag håller tyst.

MÖRK RÖST:

Jag kunde tysta er för gott, låta er försvinna...

BLIXT:

Fyllefantasier.

MÖRK RÖST:

Ingen skulle sakna er. Ni finns inte hos myndigheterna. Biograf-Mick och sköterskefnasket skulle tro att ni rest vidare, tillbaka till S:T Petersburg...

Blixt mörknar i synen. Reser sig.

MÖRK RÖST:

Lugn Blixt. Ni skriver er till en framtid. Skaffar mig en modernare stil. Fortsätt så...

SCEN 32. FRUKOST

Den snipiga damen i svart kommer med frukostbrickan. Denna gången är hon naken nedanför naveln. Kraftiga lår, svart buske.

Blixt vitnar och stirrar, damen gnäggjar ett frustande skratt. Går fram och slår honom ett slag över ansiktet. Släpper ned kjolen över de breda skinkorna och försvinner.

SCEN 33. OMTVÅSTRING

Blixt ser sitt ansikte i spegeln, blodet rinner längs kinden.

Den Transparenta plåstrar om honom.

Byter kläder på hans gängliga kropp.

SCEN 34. MISS F

Blixt smyger in i ett sovrum. Ett totalt svart rum. Han tittar i garderoben, rader av svarta kläder. Han drar ut lådor, papper ligger i prydlig ordning. Han tar av sig alla kläder, lägger sig i sängen, snusar på kudden, slumrar in.

Väcks brutalt av den snipiga kvinnan om är som förbytt. Hon sliter i hans nakna kropp, äter honom levande. Allt celibat har gjort henne våldsam.

Hon pressar ned honom i sängern, rider honom hetsigt så att hennes kraftiga kropp gungar. Blixt är stum, ovan vid detta ursinne, denna våldsamma lust...

SCEN 35. BIBLIOTEKET

Blixt sitter i det tysta rummet. Väntar på att den mörka rösten skall kommentera hans manus. Ut mellan filtarna kommer den svartklädda Miss F.

MISS F:

Det är godkänt. Vi skickar det till förlaget.

BLIXT:

Inga kommentarer eller ändringar ?

Den svartklädda skakar på huvudet. Ger honom ett vitt ark med brevhuvud som är undertecknat i förväg.

Blixt Spöskrivaren formulerar ett brev till förlaget, berättar högt för den snipiga samtidigt som han skriver på maskinen -

BLIXT:

“...tidlösa paradoxer, karismatiska mardrömmar,
skamlösa reningsriter...”

Den svartklädda tar emot brevet, bär manuset under armen.

MISS F:

Ni har en egen roman att avsluta under tiden vi väntar på svar...

BLIXT:

Svar...

MISS F:

Även en erkänd författare måste få sitt manus läst av en ansvarig redaktör innan det publiceras...

Blixt ser uppgiven ut, lutar sig mot skrivmaskinen, smeker sin ende vän.

SCEN 36. DEN TRANSPARENTA

En natt hittar Blixt Den Transparenta klädd i yllenattlinne gråtande utanför sitt rum. Han leder henne in till sig, torkar hennes tårar.

BLIXT:

Jag vet vad som hänt, din pojkvän har rymt på sin oljiga motorcykel...

Den Transparenta snyftar och nickar instämmande.

BLIXT:

Jag har medicin mot olycklig kärlek.

DEN TRANSPARENTA:

Vad är det för medicin ?

Blixt hör inte protesterna, klär av henne nattlinnet.

Placerar henne på sängen och oljar in hennes stela, tunna kropp med sin saliv. Låter tungan glida över blygden.

DEN TRANSPARENTA:

Så gjorde inte han...

BLIXT:

Han är ung och oerfaren, vet inget om kärlek...

DEN TRANSPARENTA:

Han kysste mig på munnen...jag är bara fjorton år...

Blixt Förföraren drar sig undan. Han har bestämda moraliska gränser.

BLIXT:

Du låter mig slicka dig över hela kroppen som en jävla
torsk! Gå till dig...

SCEN 37. KYLRUM

En morgon tar Den Transparenta med Blixt till en ekonomibyggnad, in i ett kylrum där några
griskroppar hänger på rad.

Längst in på en brits ligger en människa, en gråhårig man klädd i rökrock.

Blixt drar sin päls tätare kring kroppen, huttrar.

Herrgårdens härskare, den Slutskrivne greven är död, nedkyld, men bevarad i all sin prakt.

BLIXT:

Var det hjärtat?

DEN TRANSPARENTA:

Antagligen...

BLIXT:

Ingen läkare har skrivit dödsattest?

DEN TRANSPARENTA:

Naturligtvis inte.

Blixt ryser till och drar pälsen tätare kring kroppen.

Liket är askgrått, uttsträckt som en stel pinne.

SCEN 38. PARKEN

Blixt är ute med hunden, sitter och stirrar på molnen.

Den svartklädda Miss F och chauffören kommer fram till honom.

MISS F:

Ni vet sanningen. Det handlar om arbete för tio
personer, familjeförsörjare...

Blixt ser på henne, skall säga något, men förekomms av den svartklädda.

MISS F:

Vi kommer att vittna emot er. Säg att det var er idé. En misslyckad författare som ville leva godsägarliv. En lodis. En utlänning. De kommer att tro oss...

BLIXT:

Jag blir misstänkt för mord...

MISS F:

Jagad av Interpol.

De båda lämnar Blixt åt sina grubblerier.

SCEN 39. HERRGÅRDSRUM

Blixt sitter vid sin reseskivmaskin och stirrar på ett tomt pappersark. Han dricker ett glas vin.

Den Transparenta kommer och lägger sig i hans säng.

Blixt lägger sig bredvid henne. Inget händer, de stirrar båda i taket.

SCEN 40. REFUSERING

En dag kommer den svartklädda in i Blixt rum med ett officiellt brev. Med en iskall och illavarslande röst läser hon högt -

MISS F:

“Alltför obscen och kaotisk, fragmentarisk. Återgå till er gamla stil. Högborgerliga sesedskildrare blir inte anarkister över en natt.”

BLIXT:

Jag beklagar.

MISS F:

Var det nödvändigt att skriva en bok fylld med en galnings fantasier?

Blixt stoppar det ratade manuset i sin ficka. Tar skrivmaskinen under armen, är beredd att avlägsna sig.

BLIXT:

En författare måste odla allt. Även vansinnet...

SCEN 41. STATION

Den svarta Mercedesen tar Blixt till en lantligt sömnig järnvägsstation. Chauffören lämnar av honom och hans reseskrivmaskin med en hotelse -

CHAUFFÖR:

Ett knyst om vad vi håller på med och vi tar livet av dig.

BLIXT:

Var inte oroliga. Jag håller käften...betalningen...

CHAUFFÖREN:

Efter de obegripligheter du presterat borde jag skära tarmarna ut dig och mata hunden med dom...

Blixt drar sig baklänges mot tåget. Mercedesen försvinner i ett dammigt moln.

SCEN 42. VINDEN

Blixt återupptar sitt tidigare liv. Han är tillbaka på vinden, går huttrande omkring i kylan. Skrivmaskinen står tom och övergiven.

SCEN 43. HYRESRUM

Blixt står utanför Patricias dörr. Dörrhandtaget är låst. Hon har stängt in sig. Inifrån rummet hörs enbart en kall och fientlig stämma ropa -

PATRICIA:

Det blir inga fler gratisknoll. Du måste betala fullpris.

BLIXT:

Jag blev lurad på pengarna...Jag har ingen mat...

En springa öppnas i dörren och en smörgås med rökt sill kommer ut innan dörren stängs igen framför Blixt näsa.

SCEN 44. SLUMBIOGRAFEN

Blixt tar upp sopkvasten på biografen, men skrivmaskinen på kontoret står stilla.

Gatan utanför och lägenheten med invandrarfamiljen är tomma.

Den annars så sprudlande författaren verkar lida av en lång, tung baksmälla.

Mick kommer in med en resväska. Dammig och rödögd.

MICK:

Jag reste till Rovaniemi för att bota min sverigepati,
men allt jag fick var en akut släng av antipati...mot all
finsk svartsyn...

Mick vräker sig i fåtöljen, halsar ur en flaska vodka.

BLIXT:

Och så återvänder du till den här idiotimpregnerade
loppbiografen...

MICK:

Det spelar ingen roll. Jag är ändå bara lycklig när jag är
full. Jag kan lika gärna vara olycklig här som på ett
advokatkontor eller i en kateder...

Det är annat med dig...vi ska inte slumpa bort dig...

BLIXT:

Jag kan inte skriva, bilden av den där iskalle författaren
stoppar mig...jag har ingen kraft längre, inga pengar...

Plötsligt tänds en glimt i Micks ögon. Han sätter sig upp.

MICK:

Du behöver tid, upplevelser att skriva om. En dag hittar
vi ett förlag som är klipskt nog att anta dina böcker. Tills
dess, samla stoff, material...

Mick tar sig ut genom dörren. Hans gång är rak, stram.

Blixt stoppar in alla städattiraljerna i en skrubb i lobbyn. Gamla filmaffischer rullar ut, "HOTEL HELL", "A NIGHT IN TUNISIA", "IN COLD BLOOD".

SCEN 45. JUGENDHUSET

Blixt kommer uppför trapporna mot sin vind. Utanför läkarmottagningen stannar han och stirrar långt på låset.

Han öppnar brevlådan och kikar in, placerar sedan munnen över hålet och låter orden strömma in.

BLIXT:

Jag har alltid varit på kvinnornas sida. Åt helvete med mansgrisarna, rid dem sönder och samman. Låt mig lägga min diamantglitrande säd över din blonda jord, låt mig bli din hushingst och leksakstjur, alltid till hands, alltid redo, alltid glad och hård och varm och villig, morgon middag kväll...

Blixt Den Försmådde kikar åter in genom brevlådan, där inne står Patricia och hetsar honom med uppdragen sköterskedräkt, med trasiga nylonstrumpor.

BLIXT:

Jag lovar att älska dig fördärvad, älska dig nedför trapporna och ner i källaren, älska dig till havs och i luften, i underjorden bland maskarna och de blinda kopparormarna, älska dig tills jag är flådd och söndersprucken...

Men inget hjälper, Patricia sticker ut en anteckningsbok genom brevlådan.

Den visar bredvid andra namn som Jan och Robert hans namn KATTEN och en summa på fem tusen kronor.

Blixt ligger på sina nakna knän. Uppgiven.

SCEN 46. VINDEN

Mick väntar på vinden, uppspelt och entusiastisk. Han viftar med en färgglad broschyr.

MICK:

Jag har ett jobb till dig Blixt, ett lyxjobb, att eskortera ensamma kvinnliga dollarturister. Du får smoking, äta lyxmat och röra dig bland fint folk, du får dricka champagne och dansa. Du har uppfostran, kontinental brytning, blir lång och stålig i vit smoking...

BLIXT:

Jag är inte intresserad av att hora ner mej...jag är författare.

MICK:

Det är inte horeri. Du skall bara vara beskyddare. Och horar ned dig gör du bara om du skriver medhårs.

Blixt betraktar den finske Mick, en sludrande rödögd man i skrynklig kostym. Ser på sin långa vargskinnspäls, sina slitna skor, strumplösa fötter.

BLIXT:

Varför tar inte du det?

MICK:

Jag är en och sextiofem lång, du är en och åttiosju...

BLIXT:

Åttiåtta.

Mick sätter in en avgörande stöt. Ett avgörande argument.

MICK:

Tänk på Spanien. Du kan göra sextusen i veckan. Skattefritt.

SCEN 47. ESKORTAGENTUR

Blixt i sin vargpäls sitter på Eskortagenturens kontor, framför honom en oxfordgentleman i kritstrecksrändigt.

BLIXT:

Jag har arbetat som betjänt på engelska lustjakter i Grekland, vet hur jag ska sitta, hålla ett martiniglas, slå an rätt ton av rävjaktsskorrande "old-chap-style"...

Under Blixt utläggning studerar mannen hans pälsklädsel med tydlig antipati. Till sist måste han sticka in en fråga.

ESKORTCHEF:

Är det varg?

BLIXT:

Korrekt. Resultatet av tre veckors vargjakt i Lappland,
min far lät sy up pälsen i S:T Petersburg...

Han var högadel, men sa upp sina privilegier i
jämlighetens namn...

ESKORTCHEF:

Intressant, men klass är alltid klass. Det betyder allt i det
här yrket...

Plötsligt vöjer han sig fram över skrivbordet, ropar i sin direkttelefon.

ESKORTCHEF:

Vit smoking. Och kameran.

SCEN 48. PROVRUM

Blixt knäpper knapparna i smoken. Den sitter perfekt på hans långa kropp. Det blixtrar från kameran.

Eskortchefen kommer in med kontrakt. Blixt skriver på med sitt alias: COUNT DE LA GUARD.

ESKORTCHEF:

Blir sex tusen kronor bra i förskott...

Blixt Katten och nu också Förföraren bara nickar.

SCEN 49. GRAND HOTELS BAR

Blixt tar taxi genom nattliga gator. Viftar med hundralappar framför chaufförens ansikte. Bilen bromsar in framför Grand Hotels bar.

BLIXT:

Var vänlig hämta denna kvinna, hälsa från KATTEN.

Chauffören stoppar pengarna i fickan, hans ögonkast mot baksätet är svar nog.

Blixt står skrudad i sin långa päls vid en bardisk. Halsar ett stop öl. Talar till alla och ingen.

BLIXT:

Klass räknas. Klass betyder allt.

Förträfflig öl. Ett stop till tack.

Bartendern håller upp ytterligare ett och ställer framför honom.

BLIXT:

Jag firar min fasta anställning på en eskortagentur. Ingen gigoloskugga faller över vårt namn...intima...

Bakom hans rygg kommer en leende Patricia smygande, en våt kyss i hans nacke är hennes hälsning.

Hon är klädd i en röd, knälång skinnrock.

BLIXT:

...förhållanden är livets mening...desinfekterade och blonda sköterskor är livets verkliga vinnare...

PATRICIA:

Min KATT har kommit på grön fot...

BLIXT:

Jag heter numera COUNT DE LA GUARD och har ett lika hedervärd yrke som du...manlig eskort...

Framför en spegelklädd vägg med handfat står Patricia lutad med öppen skinnrock, hon är klädd i en kroppsstrumpa under lädret. Blixt huvud följer hennes lår.

Han lyfter henne på sina armar och bär henne in i ett av båsena, Patricia skrattar när hon hamnar på en av toaletterna och Blixt stänger dörren.

SCEN 50. ESKORTAGENTUR

Den leende chefen för agenturen förser den frackklädde Blixt med plånbok, pengar, cigaretttui i guld.

Blixt kvitterar pengarna.

Chefen sträcker honom ett kuvert med konsertbiljetter.

ESKORTCHEF:

Damen tillhör en välkänd New England-familj. Det är mycket viktigt att ni tar väl hand om henne...

ESKORTCHEF:

Efter en drink på Operabaren tar ni madame till hotellet. Ber hon er följa med till rummet, tackar ni nej. Artigt men bestämt.

Blixt nickar till svar.

SCEN 51. HOTELLOBBY

Den amerikanska damen som seglar fram mot Blixt alias Count Guard är elegant klädd i glittrande röd blåsa och vitminkspäls. Hon är ansiktslyft, silikonbehagad och försedd med löständer.

De skrider ut genom svängdörrarna.

SCEN 52. LIMOUSIN

Blixt leder henne in i en väntande svart limousin, chauffören presenterar sig med en honnör och ett kort "Tony, at your service".

De sätter sig tillrätta i det djupa baksätet, chauffören stänger dörren om dem.

DAMEN (engelska):

Jag valde er för att ni ser så stark och pålitlig ut på fotot.
Ni är fransman...

BLIXT (engelska):

Rysk-fransk familj, madame, men svensk medborgare...

DAMEN (engelska):

Ni eskorterar ofta damer i er vackra stad...

BLIXT (engelska):

Detta är första gången. Familjen har vissa ekonomiska problem, godsskatter och löner.

Damen nickar förstående. Hon är rödflammig om halsen. Blank i ögonen. Flyttar sig närmre Blixt så det knarrar på lädersätet.

SCEN 53. KONSERTHUS

Deras platser är mitt på parkett, Blixt studerar programmet. Den amerikanska damen har en teaterkikare som hon ogenerat riktar mot publiken.

Ljuset släcks ned och orkesterns fioler låter månskenssliskiga. Inställsamma.

Blixt svettas i sin stängda krage, drar lätt i flugan.

DAMEN (engelska):

Är det inte underbart ?

Blixt sväljer krampartat. Börjar bli blårod i ansiktet och pressar fram orden.

BLIXT (engelska):

Storartat...

Han vrider sig i stolen. Får en ohygglig hostattack, famlar efter näsduken och rosslar groteskt.

Bänkraden ser anklagande på honom. Den amerikanska damen stirrar rakt fram. Hans hosta överröstar de smetiga fiolerna. Han glider ned på golvet, kryper ut genom bänkraden över förfärade lackskor och ilskena klackar som placerar på hans händer.

SCEN 54. KONSERTHUSLOBBY

Amerikanskan kommer fram till Blixt i den tomma lobbyn. Trampar ilsket på marmorgolvet med sina silverskor.

DAMEN (engelska):

Ert uppträdande är skandalöst. Ni borde ha kontrollerat er hosta!

BLIXT (engelska):

Ja madame.

DAMEN (engelska):

Ta mig genast till hotellet. Ni är en lymmel. Troligen berusad.

BLIXT (engelska):

Din jävla gamla fyllskata.

Damens mun rör sig, men inte ett ljud kommer ut. Hon blir blodröd under det vita sminket. Stirrar åt alla håll i tomheten.

BLIXT (engelska):

Du borde skämmas att komma hit och vräka dig med dina sketna hjärtattacksdollar.

DAMEN (engelska):

Jag ropar på polis.

BLIXT (engelska):

Det blir skandal. Jag är köpt för tusen dollar. Jag berättar att du tog mig på kuken under konserten...pressen kommer att frossa i din sketna cowboyfamilj hemma i Boston...

Den omvände Count Guard drar ut den gapande amerikanskan till den väntande limousinen.

SCEN 55. LIMOUSIN

När de sitter i baksätet klipper amerikanskan till Blixt med en fruktansvärd örfil. En sekund senare svarar han med samma slag.

CHAUFFÖREN TONY (svenska):

Ni kan inte behandla en dam så, hon är kund.

BLIXT (svenska)::

Kör, kör. Till Ritz.

DAMEN (engelska):

Ni får tvåhundra dollar om ni kastar galningen ur bilen!

TONY (engelska):

Jag vill helst undvika bråk, madame.

BLIXT (svenska):

Det är bäst för dina jacketkronor. Kör innan jag sparkar ut dej.

(engelska) Ni ville gå på en nattlig bar, madame? Ni ska få som ni vill.

SCEN 56. RITZ

I en ekande svart källarlokal raglar svarta män kring till klangerna av en jazztrio. Tenorsaxens vrål ligger över lokalen.

Den frackklädde Blixt lyfter upp den motsträviga amerikanskan på en barstol. Hon slår efter honom med sin handväska. Han beställer.

BLIXT (svenska):

Två bourbons. Trippla. Kan du ordna mat? Och en öl...

Amerikanskan tar stora klunkar ur whiskyglaset. Stirrar långt på Blixt, men har lugnat sig.

Blixt vinkar till två svarta män i blänkande femtiotalskostymer vid ett bord. De komer mot honom. Han sticker till dem några hundralappar.

BLIXT (engelska):

Dags att dansa madame.

DAMEN (engelska):

Jag ska be dem sprätta upp er!

BLIXT (engelska):

Glöm inte pressen. Tusen dollar...

Blixt vräker i sig en tallrik med svartglänsande bläckfisk. I bakgrunden hetsar de unga dansarna amerikanskan.

Latinrytmerna från discoanläggningen börjar hetsa och madames polish försvinner mer och mer, hon dråsar ihop på dansgolvet. Männerna lyfter upp henne, stöttar henne mellan sig och dansar vidare.

Blixt skjuter undan tallriken, beställer mera Bourbon.

Damen lyfts upp på stolen bredvid honom. Hennes mascara rinner genom det vita sminket.

DAMEN (engelska):

Ta mig härifrån...

BLIXT (engelska):

Om ni smiter nu blir det bråk...man överger inte sin partner här...

Amerikanskan sveper sin nya whisky och en lång svart man kommer fram. Blixt sticker till honom en sedel. Mannen tar tag i damen och drar ut henne i en hetsig flamenco.

Blixt studerar leende virvlet på dansgolvet.

Den starke mannen håller amerikanskan över golvet. Men till slut släpper han och hon sitter i en svettig hög mitt på dansgolvet med tomma fiskögon.

SCEN 57. LIMOUSIN

Blixt hjälper amerikanskan att sätta sig ned i baksätet. Rättar till hennes kjol som glidit upp. Hon somnar genast med huvudet bakåtlutat.

BLIXT:

Mot kontinenten, Tony. Sätt fart...

CHAUFFÖREN TONY:

Får jag fråga...

BLIXT:

Nej det får du inte.

Blixt ler elakt och tillfredsställt från baksätet när limousinen rullar iväg.

SCEN 58. NATTVÄGAR

Bilen susar genom natten. Tony rattar den tyst längs motorvägar.

De båda festklädda passagerarna sover i baksätet.

När det ljusnar och bilen rullar in mot en stad, vaknar Blixt och lutar sig fram mot chauffören.

BLIXT:

Köp biljetter till Travemünde.

TONY:

Jag vägrar.

BLIXT:

Då berättar jag för överkuken om dina förslag. Om dubbla notor. Om samarbete med hovmästaren och den systematiska vinstdelningen mellan er...

TONY:

Dom kommer att ta livet av oss.

BLIXT:

Du klarar sig och jobbet. Du har bara lytt order...

SCEN 59. BILDÄCK, FÄRJAN

Den tysta svarta limousinen rullar in på ett ödsligt bildäck. Blixt lämnar den sovande madamen i Tonys beskydd och försvinner upp i färjan.

SCEN 60. MATSAL, FÄRJAN

Blixt skriver ett meddelande på en servett med stora blockbokstäver.

(engelska) "LITEN RUNDTUR PÅ KONTINENTEN MED ER FÖRTJUSANDE COUNT GARDE STOP SKICKAR CHECK FÖR SAMTLIGA KOSTNADER STOP JENNIFER SHITBIRD"

En hovmästare kommer med mera champagne, tar undan uppätta tallriken med skaldjursrester och fiskben. Blixt agerar världsvan aristokrat.

BLIXT (engelska):

Splendid. Mänsken och hav, salta vindar. Vill ni vara vänlig skicka detta fax.

Hovmästaren bugar och tar emot servetten.

SCEN 61. BILDÄCK, FÄRJAN

I limousinen har madame vaknat, sitter iskall som en pinne i baksätet.

SHITBIRD (engelska):

Vet ni vad straffet är för kidnappning?

BLIXT (engelska):

Ni har själv givit order om resan. Inte sant Tony, ni hörde madame tala lyriskt om kontinenten...

SHITBIRD (engelska):

Jag är hungrig. Jag vill inte resa runt i Europa.

BLIXT (engelska):

Köket är stängt. Vi har fattat ett demokratiskt beslut.

Under tiden rullar limousinen in på land.

BLIXT (engelska):

Europa är ett måste. Hamburg, Paris, Wien, alla metropolerna...

Tony öppnar rutan när en tysk polis böjer sig ned och inspekterar.

BLIXT (tyska):

Vi är på väg till MonteCarlo. Tennismästerskapet. Prins Rainer väntar oss.

Polisen gör honnör och Tony styr iväg.

SCEN 62. LANTVÄGAR, TYSKLAND

Det är gryningsljus över det låga, gröna landskapet. Den tunga bilen gungar fram genom små stenbyar, passerar människor på väg till marknader med grönsaker. Levande djur i vagnar.

Blixt studerar sceneriet. Amerikanskan stirrar surt rakt fram.

BLIXT (engelska):

Step on it, Tony. Söderut.

TONY (svenska):

Sorry, greven. Jag ansvarar för vagnen. Jag bestämmer takten.

BLIXT (engelska):

Sorry, my ass. Öppna inte din svarta turknäbb igen.
Bilen är bara en övervärderad plåtlåda för vulgoadeln.
Stanna. Jag tar över.

TONY (svenska):

Minsta repa kostar tusentals kronor att reparera...ni är inte riktigt nykter...

Blixt läcker handen på Tonys axel. Trycker till.

BLIXT (svenska):

Minns vad som händer om du inte lyder.

Tony stannar bilen. Blixt Fittipaldi tar över ratten. Rivstartar den tunga bilen, kör som en formel-ett förare på trånga asfaltvägar, styr i en kurva rakt ut på fälten.

Amerikanskan håller krampaktigt tag i baksätet. Vit av ilska.

SHITBIRD (engelska):

STOPPA DÅREN INNAN HAN TAR LIVET AV
OSS!

TONY (engelska):

Jag är rädd att vi är utanför vägen, Count, fältet är
nygödslat.

BLIXT (engelska):

Ni svenskar med er respekt för materiella ägodelar.
Polerar era bilar, stänger av TV-apparaten för att den
inte ska bli överhettad och läcka strålning på nätterna...

Med en kraftig duns stannar limousinen mellan två träd i ett motlut.

BLIXT (engelska):

Tacka vet jag amerikanerna. De kan sköta
materialismen. Driver boskap med sina Cadillacs.
Kastar skräpet på sophögen efter några år...
Jag är trött. Ta oss till ett värsdshus, Madame behöver
mat och vila.

Tony rattar upp bilen på vägen igen. Blixt sitter i baksätet och fabulerar för sin solkiga eskort.

BLIXT (engelska):

Jag har en gammal dröm. Att parkera en limo framför
Kremls portar i Moskva. Rivieran är övervärderad. Nej
visa dom nyfrälsta i öst en riktig bil med utfällbara
groggbord i guld...

SHITBIRD (engelska):

Jag vill tillbaka till Grand Hotel, genast.

Genom limousinens rutor ser Blixt att de stannar framför ett värdshus på ett litet bytorg.

BLIXT (engelska):

Ordna en supé för två Tony...

SCEN 63. VÄRDSHUS

Värden har knutit ett förkläde över pyjamasen, bugar yrvaket för det elegant klädda fast skrynkliga och solkiga paret.

Blixt och madame Shitbird får champagne och kallskuret till bordet. Amerikanskan glufsar i sig. Torkar av resterna av röda läppstiftet och fettet från korven kring munnen. Blixt betraktar henne roat.

BLIXT (engelska):

Efter Moskva blir det Krim, svartahavskusten...

SHITBIRD (engelska):

Ni kommer att hamna på dårhuset...

BLIXT (engelska):

Ät och njut av livet madame, ni har inte så många år kvar...

Chauffören Tony kommer fram till bordet. Ser utsvulten på maten, brödet och vinet. Lutar sig över Blixt och teaterviskar.

TONY (engelska):

Det fanns bara ett dubbelrum...

SHITBIRD (engelska):

För oss två, är ni vansinnig...

BLIXT (engelska):

Var bara lugn, jag tänker inte röra er...

SCEN 64. VÄRDHUSRUM

Count Guard, Gentlemannen, bär in den utmattade lilla damen i rummet, bär henne till dubbelsängen.

Tony viker upp täcket. Blixt sänker Shitbird mot lakanen och börjar dra ned klänningens blixtlås.

BLIXT (svenska):

Har ni inte drömt om detta, en älskogsstund med en
vacker miljonärskä...

Blixt händer glider längs Shitbirds blanka hals, mot den rynkiga huden som dolts av den röda blåsan.

BLIXT (svenska):

Men vill du inte njuta av detta tillfälle, kan jag övertalas...

Då knackar det på dörren och värdens röst hörs ropa på bruten engelska -

VÄRDEN (engelska):

Monsieur, några män utanför vill tala med greven...

Blixt tittar ut genom fönstret. Vänder sig mot Tony.

BLIXT (svenska):

Storväxta typer i en Mercedes. Känner du sådana ?

TONY (svenska):

Hamburgkontoret...

Blixt tar med sig champagneflaskan, lämnar amerikanskan Shitbird snarkande i sängen.

BLIXT (svenska):

Gör er plikt som man Tony...Eskortagenturens policy
sätter inga gränser för chaufförerna...

SCEN 65. VÄRDHUSGÅRD

Två män i mörka kostymer står lutade mot en svart Mercedes.

MAN (engelska):

Count de la Guard? Vi har order från högkvarteret att eskortera er tillbaka. Vi väntade i Travemünde men tappade kontakten...

BLIXT (engelska):

Jag beklagar. Min kund tänker fortsätta sin europeiska resa.

MAN (engelska):

Omöjligt. Ni reser ögonblickligen tillbaka.

De båda männen gör en kringgående rörelse och föser brutalt in Blixt i bilens baksäte. Han åker iväg, halsande ur champagneflaskan.

SCEN 66. ESKORTAGENTUREN

På kontoret väntar en uppretad, men tillbakahållen vrede på Blixt. Chefen talar lågt och beslutsamt.

ESKORTCHEF:

Jag har fått rapporten om er. Jag tvingas avskeda er.

BLIXT:

Ingen tvingar er. Jag går med glädje.

ESKORTCHEF:

Förskottet måste lämnas tillbaka.

BLIXT:

Agenturen kan hamna i skandalpressen, de älskar en gigolos bekännelser...

För första gången ler chefen, kallt och nedlåtande.

ESKORTCHEF:

Bäste herr fuskgreve, vårt rykte är grunmurat seriöst.
Ingen skulle tro er.

På väg ut passerar Blixt en sekreterare som sträcker fram ett fax, till Count de la Guard.

Blixt börjar läsa tyst, men fortsätter sedan högt, så högt att chefen måste komma efter honom och lyssna

BLIXT:

“OM NI VILL FORTSÄTTA DEN ÄVENTYRLIGA
EUROPEISKA RESAN STÅR EN BIL TILL VÅRT
FÖRFOGANDE PÅ HOTEL D‘ANGLETERRE
PARIS. HOPPAS HÖRA AV ER SNART...
ER TILLGIVNE JENNIFER SHITBIRD.”

Blixt skrattar gott, går med fjädrande lätta steg därifrån.

SCEN 67. STADSBUSS

Blixt åker buss genom stadens gator. Han sitter med en penna i handen, klottrar på en papperslapp. Citerar högt sina egna ord.

BLIXT:

“...jag älskar dina två långa ben, dina två fasta smidiga
meloner som rör sig i jeansen, din smala snabba
kameleonttunga, dina starka blåa fötter...”

Tanter med bärkassar försöker stänga öronen. Ett par skolpojkar tisslar med varandra. Blixt fortsätter oberörd.

BLIXT:

“...håret omsluter dig som guldsvetten ur ett
duschmunstycke, strilar ned över dina bröst med stora
knottriga vårtor och jag anar det utbuktande
sockerkrasande könet som ligger hoprullat och klivet i
värmen...”

Blixt tittar upp, ser var han befinner sig, reser sig och kastar sig på stoppknappen. Chauffören tvärbromsar och Blixt flyger genom gången fram till den främre dörren. Den blonda kvinnliga chauffören ser på honom med rodnande kinder.

CHAUFFÖR:

Lycka till...lycklig den kvinna som får den hyllningen!

SCEN 68. PATRICIAS HYRESRUM

Patricia står klädd i sin vita t-shirt och läser Blixt kärleksförklaring. Kommer emot honom, drar av pälsen, smeker hans bringa.

Lägger hans gängliga kropp på sängen. Håller upp ett glas vin, håller det mot hans läppar. Viskar i hans öra.

PATRICIA:

Min virile KATT...jag hatar när du bara försvinner...

Blixt drar ned henne i sängen, slickar hennes bröst och lår. Skrapar skrattande bort smulorna från den brödknastriga sängen. Han tror åter på kärleken, återfår sin tilltro till sina ord -

BLIXT:

...håll dig till mig, kära syster, låt mig befrukta din trädgård, ta hand om mitt liv, kläd mig och föd mig och ge mig tak över huvudet och jag lovar att älska dig till havs och i luften...

Blixt Älskaren tumlar frustande runt med Patricia i sängen.

SCEN 69. JUGENDHUSET

Stolt som en kön, tupp följer Blixt sin blonda Patricia till arbetet, en ledsager i sin vargskinnspäls, lång och ståtlig, viril.

De går uppför trapporna till läkarmottagningen, Blixt sticker in handen innanför Patricias byxlinning, leter sig ned kring hennes tar avsked. Hon sliter sig lekfullt loss och springer in.

SCEN 70. VINDEN

Vid vindsdörren står husets vaktmästare Nat och viftar med ett kuvert, ett telegram, till Blixt. Han läser exalterat högt.

NAT (engelska):

ANLÄNDER STOCKHOLM TORSDAG MORGON
STOP ERT MANUS INTRESSANT STOP KAN NI
ÄTA FRUKOST MED MIG PÅ GRAND HOTEL
STOP G. OLIVER PUBLISHER

BLIXT:

Ta hit det.

NAT:
Vem är Oliver?

BLIXT:
En bokförläggare från New York.

Författaren tvivlar ett ögonblick på innebörden. Läser tyst orden igen, flyger sedan nedför trapporna.

SCEN 71. SLUMBIOGRAFENS KONTOR

Blixt rusar in på slumbiografens kontor, där sitter den finske Mick och ser som vanligt oerhört bakfull ut. Han får telegrammet av en flämtande Blixt som dimper ned i stolen.

MICK:
Det var bara några veckor sedan jag skickade honom
det!
Han måste vara ytterst angelägen om kontrakt eftersom
han kommer hit i egen hög person ...
Du kan begära hur mycket som helst!

BLIXT:
Jag klarar inte sånt.

MICK:
Ryck upp dig, det är nu det nörjar. Säcker du ihop nu
får du ingen andra chans!

Blixt ser omtumlad ut, har tappat sin normala svada och ordfantasi.

BLIXT:
Du ska ha tio procent, nej förresten, ta femton. Du blir
min agent Mick.

MICK:
Har du matpengar? Du kan inte komma uthungrad och
svag till Grand Hotel. Inte ha valkar i händerna efter
slägga och slit. Grand Hotel är fyllt från golv till tak med
plysch och diamanter och nobelpristagare och
statsmän...

Mick går fram till Blixt, drar i pälsen. Försöker putsa den med handflatan.

MICK:

Och den här satans Leninpälsen, har du inget annat...

BLIXT:

Pälsen är jag. Den är en del av mitt liv. Precis som mitt språk...

Blixt får en kraftig kram av den lille finnen som har tårar i ögonen av lycka. Stryker bort dem i smyg.

SCEN 72. UTANFÖR GRAND HOTEL

Med Micks ord ringande i huvudet vankar Blixt fram och tillbaka utanför Grand Hotels entré. Det är sent på natten, i lobbyn sitter en livreklädd dörrvaktmästare och sover.

Blixt går över gatan till ett nattöppet gatustånd.

Får en kopp kaffe, mumlar till den nattvakne turken som står och jonglerar med stekspaden.

BLIXT:

Dom kan ha blandat ihop namnen på förlaget. Det är inte mitt manuskript han läst...

Turken ser igenom honom, van vid nattliga kufar, vid uteliggare som talar för sig själv. Han svarar inte.

Blixt fortsätter sin vandring längs kajen. Dricker upp sitt kaffe.

Ligger på en bänk och kikar på stjärnorna. Somnar.

SCEN 73. GRAND HOTELS ENTRÉ

Det är morgon och en morgonpigga guldklädd gorilla i dörren sätter upp en stoppande hand. En vargskinnklädd lodis kommer inte in på hans etablissmang.

VAKTMÄSTARE:

Tvätten hämtas från baksidan, begrips!

BLIXT:

Jag är inviterad av en gäst, Mr Oliver. Vi ska äta frukost.

Gorillan gapskrattar. Blixt ler tålmodigt.

BLIXT:

Ring upp honom...

Vaktmästaren lyfter sin telefon och viskar i den. Nickar till luren.

Vänder sig med tydligt förakt mot Blixt och leder honom in i hissen. Stänger dörren om dem. Han tänker inte släppa lös en vargskinnklädd anarkist.

SCEN 74. HISS

I hissen ger Blixt tillbaka med en välriktad träff på vaktmästarens smalben. Denne skriker högt, men stirrar stelt framför sig. Blixt putsar förnöjt av sin sko.

SCEN 75. HOTELLRUM

I dörren till en svit står en kraftig förläggare. Oliver är en ryggdunkande, bullrig amerikans som genast drar in Blixt i rummet.

OLIVER (engelska):

Romanen är nyskapande, a comic masterpiece,
revolutionerande...

Vill ni inte ta av pälsen, mr Blixt?

Blixt skakar på huvudet, Oliver leder honom fram till ett dignande frukostbord. Te, rostat bröd, fyra ägg rinner ned i Blixt mage.

OLIVER (engelska):

Jag föreslår ett rejält förskott och en check varje månad
till den är färdigskrivnen...vad säger ni...

Blixt med munnen full av ägg och croissanter skriver på ett kontrakt och tar emot en fet rulle dollars. Han stoppar den i fickan tillsammans med de sista fyra äggen.

Oliver leder ut honom med sitt frustande skratt och flera kraftiga ruggdunkar.

SCEN 76. ZOO

Blixt är i chocktillstånd, han vandrar ensam runt på ett Zoo. Stirrar länge på en gorilla som stirrar tillbaka på hans päls. Han sätter sig på en bänk framför buren. Fickorna är fulla av ägg från Grand Hotell. Dollarsedlarna är äkta, han studerar hundradollars siffran. Ger ett ägg till gorillan som missbelåtet fnyser och kastar det i golvet.

BLIXT:

Ägg stimulerar hjärnan. De är bra mat!

SCEN 77. RESTAURANT COLLAGE

Ett frossande i mat och vin tar vid, indisk lunch, japansk middag. Blixt blir blek tatar på rysk krog och färfettsglänsande turk på en kebabbar.

SCEN 78. GRAND HOTEL LOBBY

Blixt kommer i taxi med Patricia till Grand Hotell. Han ger en hundradollar i dricks till vaktmästaren. En piccolo släpar in deras bagage, två tunga idrottsbagar och en elektrisk reseskrivmaskin.

SCEN 79. HOTELLRUM

Patricia är upklädd till jugendvamp, dansar runt med champagneglas i handen. Blixt röker fet cigarr klädd i pälsen.

Hon håller champagne i hans mun. Han håller i hennes.

De kastar av sig kläderna mitt på golvet. Blixt frenetisk och ordlös, det kroppsliga njutandet tar all energi.

SCEN 80. GRANDS VERANDA

Blixt och Patricia sitter och kränger var sin gigantisk T-bonsteak bland storhattade texasturister, de skålar åt dem med sina ölsejdlar.

SCEN 81. GRANDS LOBBY

Blixt trampar njutningsfullt gorillan på fötterna.

Kastar dollarsedlar i dricks till alla. Hotelldirektören kommer svassande och leder in det skrålade paret i hissen.

SCEN 82. HOTELLRUM

Mick står framför parets säng. Det är stökigt av shoppingkassar, av matrester, av avslängda kläder. Skrivmaskinen står oanvänd på ett bord.

MICK:

Det är verklighet nu Blixt. Kontraktet måste uppfyllas,
amerikanarna är hårda affärsmän...

Blixt mumlar från sängen, Patricia drar lakanet kring kroppen och försvinner ut i badrummet.

MICK:

Mr Oliver undrar hur det går...

BLIXT:

Det går utmärkt. Jag laddar batterierna, tar revansch på den snåla fattiglivet. Jag var en belseneger innan, nu är jag en stadig livsnjutare...

Blixt går naken fram till bordet.

Ger Mick resterna av förskottet, dollarrullen ser inte ut att ha minskat. Hans ögon är matta, trötta, men en idé lyser upp dem.

BLIXT:

Du får hålla kontakten med Oliver. Jag dikterar...

Mick sätter sig vid skrivmaskinen. Blixt talar.

BLIXT:

Bäste mr Oliver. Jag kommer att översända det färdiga manuskriptet inom tre månader. Skicka vänligen månatliga checkar till min agent på nedanstående adress. Eder John Blixt.

Mick tittar upp på honom, undrande.

BLIXT:

Du får hälften av allt. Skicka resten till Spanien. Måste tillbaka till grundämnena. Kalcium. Barium. Isotoper. Granada...

MICK:

Jag kommer att supa ihjäl mig...

BLIXT:

Är det inte det du vill? Åk till Irland, till pubarna, till den Joyce du älskar...

Patricia kommer ut ur badrummet. Ser på Blixt att saker kommer att förändras.

PATRICIA:

Gör vad du måste.

SCEN 83. GRANADA BALKONG

På en skuggig balkong sitter Blixt och skriver, envist och monotont. Ljudet från den knattrande elskrivmaskinen är allt som hörs. I bakgrunden vilar det utbrända bergslandskapet i vinterklart ljus.

En krympling med puckel kommer till dörren. Det är Casimiro, han stirrar på den svenske författaren. Han står där och väntar, Blixt är djupt försjunken i skrivandet. Till slut måste han prata.

CASIMIRO (spanska):

Lorca arkebuserade för sitt skrivande. Hans syster var min mammas lekkamrat. En gång försökte Lorca dra av henne...

BLIXT (spanska):

Alla i Granada kände Lorca...varenda tjuv, hallick, kypare och taxichaufför. Var är mitt vin, mina cigaretter...Har du gömt dom i din snuskiga puckel ?

Casimiro sticker näsan i vädret, visar med en gest in i rummet.

SCEN 84. GRANADA HOTELLRUM

Rummet är kallt och kyligt. En säng, två hårda stolar och ett bord bredvid ett ständigt rinnande handfat. Blixt går fram till bordet där en flaska rött vin väntar, två askar Celtic.

BLIXT (spanska):

Mina rutiner är heliga. Inget får störa dom. Inget pladder, inga möbler får röras...

Blixt Det Egensinniga Geniet kör ut Casimiro, ger honom samtidigt en uppläxning. Han organiserar stolarna så de står absolut rakt mot bordet.

BLIXT (spanska):

Det finns en magi i skrivandet. Att göra samma sak varje dag. Om du stör den har du inget arbete längre.

SCEN 85. GRANADA COLLAGE

Blixt stänker sig med vigvatten i en liten stenkyrka.
Går över ett kvällstomt torg. Hans fotsteg ekar mot väggarna.
Går in i en port där bleksiktiga prostituerade hänger längs en vägg.

SCEN 86. GRANADA BORDELL

På den lokala bordellen väntar en mjuk, vitblek kvinna med extravårta på bröstet. Hon heter Josefina, Blixt tar henne under armen och stänger dörren om det minimala rummet.

Josefina är tystlåten, sammanbiten, men fylld av svettig energi. Blixt är lika koncentrerad. I bakgrunden hörs barnskrik.

SCEN 87. GRANADA HOTELLRUM

Skrivandet rinner vidare, Blixt sitter lutad över sin skrivmaskin på balkongen, fullt påklädd i sin päls.

Casimiro står i dörröppningen och väntar.

BLIXT (spanska):

Du är hjälplös som en krabba i skalömsningstiden...

Det vanliga...

Blixt kastar till Casimiro en hög pesetassedlar.

BLIXT (spanska):

Varje dag är det samma ritual, skriva, en slurk vigvatten, samma hora, samma vin och cigaretter. Jag får tvinga mig, du får tvinga dig. Så länge meningarna rinner fram tänker jag inte bryta, Jag vågar inte...

Under balkongen drar en procession fram. Svartklädda kvinnor ylar och gråter. Längst fram en kvinna med ett kors.

SCEN 88. GRANADA POST

Blixt står framför ett skrivbord på postkontoret, skriver med spretiga bokstäver på kuvertet - Mr Oliver.

Lämnar över kuvertet till en svartlickad man.

SCEN 89. GRANADA COLLAGE

Blixt kommer med nypudrad Josefina under armen. Ger en hög pesetas till Madame på väg ut ur bordellen.

I en överfylld, gräll butik köper Josefina presenter för hans pengar. Dockor och ansiktskrämer, falska pärlor och lyckobrev.

På en vitkaklad restaurang äter Blixt mängder av stekta sardiner och bröd, Dricker vin, Josefina petar i maten.

SCEN 90. GRANADA HOTELLRUM

Casimiro kommer intumlande i rummet med sina vänner, skoputsare och tjurfäktare. De ockuperar sängen och bordet, röker och dricker av Blixt förråd.

En sammanbiten Blixt vill skriva vidare, kastar högar med pesetas efter dem.

SCEN 91. GRANADA BORDELL

Blixt sitter i Josefinas säng. Han biktar sig för henne.

BLIXT (spanska):

All min skrivkraft kommer från dig och Casimiro, allt måste fortsätta på samma sätt. Inget får ändras.

Hon ger honom sin barm. Han slickar bröstet, leker med extravårtan.

SCEN 92. GRANADA HOTELLRUM

Casimiro kommer med ett brev från förlaget i USA. Blixt tar emot det, högtidligt sprätter han upp det med ett finger. Läser med ett allt större leende.

BLIXT (spanska):

Romanen antagen, säker på kritikerframgång, bifogar check på förskott...

Blixt omfamnar den omtumlade krymplingen, gör en krigsdans med honom.

BLIXT (spanska):

Oliver vill veta om jag har fler romaner på gång, eller short-stories. Ge mig vin Casimiro, vi måste fira...

Blixt Den Etablerade halsar ur vinfaskan.

SCEN 93. GRANADA VÅNING

Blixt har flyttat in i en stor traditionellt möblerad vånbing. Casimiro och Josefina sköter hushållet, serverar honom frukost i en mörk matsal.

Casimiro drar in släkt och vänner, flera rum är fyllda med zigeniska dansare, sångare, avdankade banderilleros och desertörer från Främlingslegionen.

Blixt vandrar genom sceneriet. Det äts och sjungs och dansas i de många rummen.

Blixt flyttar in skrivmaskinen i en stor garderob, under en naken glödlampa försöker han skriva vidare. Larmet och sången tränger genom den tunna dörren.

Josefina kommer in till honom. Sätter sig grensle över maskinen. Han börjar spela på andra tangenter. Hon är bekymrad, frånvarande.

JOSEFINA (spanska):

Jag måste ha hundratusen pesetas. Till en abort.

Blixt grymtar, upptagen av att känna smaken och doften av kvinna.

SCEN 94. GRANADA KVÄLL

Blixt vandrar på gatorna, det är kväll. Tysta, mörka stenhus och gator, bjärt kontrast till den bullrande lägenheten.

Han står utanför sitt hus, på balkongen syns en zigenarkvinna som blir påsatt av en kortsnaggad soldat. Hon röker nonchalant. Han flåsar och vrålar rakt ut i natten.

SCEN 95. GRANADA AGENT

En dag står en upphetsad och svettig man i kostym i dörren. Sträcker fram ett visitkort till Blixt som läser och lyssnar på svadan som maniskt väller fram ur mannens mun.

AGENT (engelska):

Det är ett gigantiskt massmediaförlag. Helt andra resurser än Olivers ideela gammaldags inrättning. Det kan bli tal om upplaga på miljoner...

BLIXT (engelska):

Jag är undergroundförfattare. Inte en väloljad, boksignerande robot...

AGENT (engelska):

Du kan inte tacka nej. Ingen författare har tackat nej till dom. Du får ett förskott på hundratusen dollar...

Casimiro kommer med en flaska konjak. Agenten och Blixt dricker.

BLIXT (engelska):

Vad är villkoren?

AGENTEN (engelska):

Det finns ett memo.

Agenten lägger ett tjockt brunt kuvert på bordet. Skjuter det mot Blixt som känner på tyngden.

BLIXT (engelska):

Kom tillbaka imorgon...

Agenten försvinner, Casimiro kommer in. Sätter sig vid bordet och dricker den kvarlämnade konjaken. Under tiden öppnar Blixt kuvertet och läser snabbt igenom de första arken.

BLIXT (spanska som blir engelska):

Dom vet att jag snart är pank och vill kastrera mig,
försöker förse mig med en gigantisk falska gummikuk...
ett bugande kadaver på societetsmiddagar...ett första
klassens litteraturrevhål...Big Business...

Casimiro tar ytterligare ett glas konjak.

BLIXT (engelska som blir svenska):

En Miss Ballbreaker har synpunkter - "Jag är oerhört
entusiastisk...men vissa poetiska och surrealistiska
detaljer måste omarbetas så att alla läsare förstår...
monologer ersättas med lättfattlig dialog..."

Blixt kastar ifrån sig memot som fladdrar iväg i luften.

Går ut i köket och omfamnar Josefina bakifrån, drar upp hennes kjol. Smeker de vita låren.

SCEN 96. GRANADA MORGON

En beslutsam Blixt drar med sig kläder, manus och skrivmaskin till en liten luggsliten Seat.

BLIXT (spanska):

Vi måste vidare. Härifrån...till havet.

Sötebrödsdagarna är över. Slut på det roliga, slut, slut...

CASIMIRO (spanska):
Vad tar det åt er Don John ?

BLIXT (spanska):
Ni är nödvändiga för mitt skrivande. Men inte allt det
här...

Han slår ut med handen mot huset, balkongen, mot den amerikanske agenten som kommer småspringande när han ser en flyende författare.

AGENT (engelska):
Spelar du svårfångad ? Skriv bara på och du kan leva
som miljonär...

BLIXT (engelska):
Jag föredrar Oliver. Han har klass.

AGENT (engelska):
Jag kan hantera Ballbreaker. Hon är alltid så drastisk.

BLIXT (engelska):
Du vill lägga mitt manus på en slaktarbänk i en
operationssal...editors i vita rockar ska gå loss med
slaktarknivarna. Du ser bara ett saftigt köttstycke. Jag
ser mitt liv...

Blixt pressar in Joseфина och Casimiro i Seaten. Sätter sig bakom ratten. Agenten ser desperat ut,
vädjar en sista gång.

AGENT (engelska):
Låt mig sälja filmrättigheterna...

BLIXT (engelska):
Okey, ingen är galen nog att försöka...

Seaten rivstartar och försvinner i en gränd.

SCEN 97. GRANADA FISKEBY

I en dammig fiskeby sitter Blixt på en brygga och stirrar på det glittrande blåa havet. Casimiro kommer med fem svartklädda kvinnor.

CASIMIRO (spanska):

Mina systrar, de är alla beredda att tjäna dig.

Den svenske författare betalar krymplingen en hög pesetas.

BLIXT (spanska):

Jag vet inte om det kommer mera...

Blixt försvinner upp mot ett vitt stenhus på kullen.

SCEN 98. GRANADAHUS KÖK

Josefina sitter i köket, det är mörkt och svalt. Hennes man, en senig fiskare, kommer med deras ettåriga barn.

Josefina har ändrat rörelsemönster, nu är hon modern, öm och mjölkstinn i bröstet. Blixt tar barnet i trygga händer.

BLIXT (spanska):

Ett Guds underverk. En liten juvel...

Josefina ammar, svart tyg, vit barnhy. Blixt stirrar, betagen.

Fiskarens ögon flammar svarta, dunkla. Han dricker ur konjaksflaskan som författaren sträcker fram. Försvinner ut med den.

Josefina kastar av sig klänningen, står framför spegeln i underklänning, skjuter upp magen, klappar den, hon är gravid igen.

SCEN 99. GRANADAHUS BAD

Josefina står naken i badrummet, tvålar in sig, duschar, vattnet forsar över hennes kropp.

Blixt Patriarken kommer in till henne naken. I ett köttsligt rus lovordar han kvinnokroppen, skapelsen.

BLIXT (spanska):

Det är Venus år i år, planeten som är fylld av rött kött och styvt hår, av kärnor och svett och kärlekssaft.

Vattnet strilar längs deras kroppar.

SCEN 100. GRANADAHUS SOVRUM

Blöta och heta lägger de sig i sängen, bredvid den sovande ettåringen. Blixt med huvudet mot magen, talar till fostret.

BLIXT (svenska):

Du skvalpar omkring i den trettiosjugradiga kärleken
som förlåter allt, allt reducerat till blod och värme...
alla problem lösta, alla frågor är besvarade...

Blixt, Josefina och barnet somnar i en hög i sängen, blottade bröst, spelande solstrimmor över kropparna.

SCEN 101. GRANADAHUS FISKEVIK

Fiskaren står med naken överkropp i båten, organiserar näten.

En sömndrucken Blixt på bryggan studerar hans rörelser. Fångsten bärs upp i huset.

SCEN 102. GRANADAHUS KÖK

Mannen sitter vid köksbordet. Dricker konjak och tuggar på friterade kycklingvingar. Det är en ordlös maktkamp, en stilett ligger vid fiskarens hand. Josefina med barnet sitter mellan männen.

Allt exploderar.

Blixt och fiskaren tumlar runt i ett virrvarr av seniga armar och blankt stål.

En djupfrost skinka i Josefinas hand.

Fiskaren segnar ihop.

SCEN 103. GRANADAHUS FISKEVIK

Blixt sitter hopsjunken, dammig och svettig, i en stol på kajen, havet och vinden sliter i honom.

Han drar av sig kläderna, simmar ut i havet, flyter omkring på det blåa vattnet.

På bryggan kommer en dammig, kostymklädd man. Det är agenten. Han har sparat sin författare som en trogen tjänare.

Blixt ser honom kisande över det blänkande vattnet. Hör hur mannen ropar -

AGENTEN (engelska):

Det är klart! Du är väntad i London!

Filmregissören...

Blixt dyker ned under vattnet och släpper ut bubblor ur munnen.

SCEN 104. GRANADAHUS KÖK

I köket står Josefina vid den gigantiska kylen, hennes blick är nollställd. Avvaktande.

BLIXT (spanska):

Det finns mycket som oroar mig. Barnet kan födas som blind, döv eller sinnesslö mongoloid...det kan bli tångförlöst och deformerat...

Josefina slår händerna över öronen. Vill inte höra.

Hon öppnar frysen, där ligger fiskaren intryckt. Han är redan frostig i det solbruna skinnet.

BLIXT (spanska):

Han töar upp...ni får allt, maten, huset, pengarna...

Blixt lägger högar av pesetas på bordet, flyr ut genom dörren.

SCEN 105. EXKLUSIV VÅNING

En brunbränd Blixt vandrar omkring i sin hellånga vargskinnspäls i en lädermöblerad våning, han har sin reseskrivmaskin under armen. Kommer in i ett bibliotek.

Studerar porträtt av amerikanska filmstjärnor, drivor av biografier över stora män - Napoleon, Lenin, Lincoln, Hemingway. Blixt rynkar på näsan över urvalet.

Skrivbordet är överlastat med korrespondens, travar av nedkladdade a4-sidor.

En snaggad man i strikt kostym står plötsligt framför honom. Han bugar sig, Blixt bugar tillbaka.

Blixt tar reseskrivmaskinen med sig under armen.

SCEN 106. BENTLEY, LONDON COLLAGE

Bakom ratten i en svart Bentley sitter betjänten Tony, i baksätet författaren Blixt. De styr genom Londons gator. Till synes planlöst.

Blixt sträcker sig och tar mobiltelefonen som sitter i en panel framför honom, slår ett nummer från en handskriven lapp.

BLIXT :

Mick, din otacksamme livsnjutare, vad hände med ditt agentjobb? Jag trakasseras av amerikanska förläggare, drunknar i drivor av brev från tidsskrifter, inbjudningar till föreläsningar...samtidigt skall jag ägna mig åt filmmanuset...

BLIXT (forts):
Mick, du måste organisera min tillvaro !

Bentleyn attackeras plötsligt av en indisk demonstration, bilen sitter fast i folkmassan.

BLIXT :
JAG HÅLLER PÅ ATT BELÄGRAS AV EN INDISK
ARM!

Blixt är i upplösningstillstånd när Bentleyn plötsligt kommer loss och rusar iväg i hög fart.

SCEN 107. FILMSTUDIO, VISNINGSRUM

I ett mörkt visningsrum sitter en mager man, han har en fet slocknad cigarr i mungipan. På duken syns en massaker i en elegant villa. Allt är i slowmotion, glas och blod flyger. Det illustreras av en ljudkakafoni med tjutande rikoschetter.

Scenen repeteras och nu läggs en symfoniorkesters staccaton ovanpå de realistiska ljuden.

I stolar sitter en scripta och regiassistent och sover utmattade. Den reslige Mr P. reser sig och omfamnar Blixt.

MR P (engelska):
Din bok är lika bra som Hemingways lejondrömmar...
en hyllning till manligheten.

BLIXT (engelska):
Det är litteratur.

Filmens manlige hjälte avfyrrar ett leende på duken, bilden fryses.

MR P (engelska):
Oroa dig inte. Vi kör mycket voice over, silent sequences. Det blir en europeisk film, vi pratar ikväll...

Audiensen är slut, Blixt lämnar regissören nedsjunken i en biostol med sin cigarrstump i mungipan.

SCEN 108. EXKLUSIV VÅNING

Våningen är mörk och hotfull, Blixt vandrar runt med whiskyglas i handen.

Från ett rum kommer en lång anorektisk kvinna raglande, lägger armarna om Blixt, drar honom mot rummet där kaos härskar. Vinbutejer, rökdimmor och berusat flinande leenden.

Blixt backar ut.

Genom ytterdörren kommer tre Texasbor i cowboyboots och hattar. I händerna har de stora resetrunkar.

TEXASBO (engelska):

Where is he, the genius of geniuses, Mr P?

Betjänten Tony visar dem mot köket. Blixt sveper sin whisky.

BLIXT (engelska):

Det fungerar inte Tony. Vem kan arbeta med
filmindustrins miserbala svans omkring sig...

Vi tar Bentley.

SCEN 109. LONDONGATOR, COLLAGE

Bentley kör genom Londongator. Stannar vid en vinbutik. Genom skyltfönstret ser vi Blixt Konnosören välja två flaskor Dom Perignon.

Bentley rusar fram mot ett mindre hotell på en bakgata. Ur skuggorna kommer den blonda sköterskan Patricia gående.

Blixt öppnar baddörren, det blir igenkännande leenden när Patricia hoppar in. Bilen rusar iväg.

SCEN 110. BENTLEY BAKSÄTET.

Patricia ser på när Blixt öppnar champagnen. Håller upp i höga glas från bilens barskåp.

BLIXT:

Skål. För drömmarna. För det enkla livet.

PATRICIA:

Du ser frisk och välmående ut...

BLIXT:

Mitt liv ligger på slaktbänken. En armé av vita rockar
med köttxor i händerna är samlade för att stycka mig,
sälja filén och kasta benen åt vargarna...

Blixt smyger en hand längs Patricias jeansklädda lår. Hon slår undan den, talar sarkastiskt.

PATRICIA:

Du verkar få bra betalt för det...

BLIXT:

Pengar...pengar...

Blixt sträcker henne en bunt dollar. Hon bläddrar i dem.

PATRICIA:

Din skuld är redan reglerad... Jag har gjort upp
räkningen med alla. Jag är ren...

Han lutar sig mot lädersätet. Blundar. Patricia dricker upp.

PATRICIA:

Det är så jag vill vara. Dina drömmar är för ombytliga
för mig. Dina stora ord är obegripliga. Nästa gång du
ringer svarar jag inte...

BLIXT:

Men...

Patricia knackar på Tonys axel. Han skjuter bort glasluckan.

PATRICIA:

Kör mig till hotellet...

SCEN 111. BENTLEY BAKSÄTET

Blixt Kreatören sitter i baksätet med skrivmaskinen i knäet. Han skriver namn och titlar på lappar, kastar dem i luften. Rafsar samman dem, sorterar i en hög.

SCEN 112. BENTLEY STUDIO

Bentleyn har stannat vid filmstudion. MR P sticker plötsligt in huvudet i bilen. Bläddrar genom högen med lappar, muttrar på sin sydstatsdialekt.

MR P (engelska):

Utmärkt rytm, excellent rhythm, perfekt för övertoningar,
keep it up Blixt, keep it up...it«s a revolutionary script...

Dörren stängs igen, demonregissören vandrar bort mot en husvagn.

BLIXT (engelska):

Är det alltid så här, Tony? Manusförfattarens liv i filmbranschen...

Tony ler ett outgrundligt leende i backspegeln.

BLIXT (engelska):

Till biografen Tony...filmer är som drömbilder...man behöver en dos varje dag.

SCEN 113. NATTLIV COLLAGE

Bentleyn väntar utanför biografen, Blixt raglar ut ur templet med whiskyplunta i handen, in i bilen.

Sitter på italiensk restaurang och stirrar på en tallrik lasagne.

Vid baren på en jazzklubb är han mera intresserad av whiskyn än av musiken från en ung, ambitiös kvartett av svarta musiker.

SCEN 114. HISS LONDONVÅNING

När Blixt leds in i hissen som skall ta honom till våningen av betjänten Tony, får de trängas med en afrikansk prins och hans hov av hustrur.

Prinsens blick är champagnebeslöjad. Kvinnorna ler stora leenden.

Blixt trycker höfterna mot den närmaste kvinnan. Hon svarar med ett mottryck. De börjar gunga lätt, den berusade Blixt gnider naveln mot hennes bröst.

Hissen stannar. Prinsen pressar sig ut samtidigt som han ger den syndande hustrun en dask i baken. Han spänner ögonen i Blixt och slår en rak höger i ansiktet på Tony som stupar in i väggen.

SCEN 115. EXKLUSIV LONDONVÅNING

Nästa morgon sitter Mick i köket, rödögad, trött och sliten i en dammig kostym.

Blixt välkomnar honom med en öl ur kylskåpet.

Visar in honom till ett överlastat skrivbord med drivor av kontrakt, manus och advokaträkningar. Två unga sekreterare öppnar en ny säck post som de håller ut på golvet.

BLIXT:

Du ser hur jag har det. Det här tar all min tid, jag hinner inte skriva på mitt manus...

MICK:

Hur är ditt manus, fungerar det ?

Morgonljuset ligger över skrivbordet, Blixt drar ett ark ur manushögen, läser högt för Mick -

BLIXT:

Vi är i en läkarmottagning, ett vitt rum med en behandlingssäng. Där ligger en bastant tysk kvinna med benen upphängda i en gynekologställning. En mr Sonson kopulerar frenetiskt med henne, säger "Du kommer att få blonda, välgödda tvillingar som vandrar över jorden..."

Han kastar arket i papperskorgen. Betjänten Tony kommer in med bred plåsterlapp över den blåslagna näsan.

TONY (engelska):

Det är dags, mr Blixt.

SCEN 116. TV STUDIO

I en upplyst soffa, mitt bland studiokameror sitter mr P. med en whiskyflaska mellan benen.

MR P (engelska):

Forget the low shots!

Blixt sitter bredvid och torkar svetten av pannan med en näsduk.

En nervös intervjuare svämmar över av superlativer om mr P.s legendariska rykte.

INTERVJUARE (engelska):

Ni är känd som slagskämpe, machoman, våldsbejakare. Era filmer beskrivs som orgier i närbilder, en katalog av våldsförhärlikande scener...

Mr Ps leende är överseende, stort. Han visar upp Blixt roman.

MR P (engelska):

Min nästa film är något helt annat. Vi ska ha Nicholson i

huvudrollen. Vi är klara att starta, bara vi löst några mindre tekniska problem...

Den kommer att bli ett mästerverk. Författaren har säkert något att tillägga om sitt verk.

Orden flyter ihop för Blixt, han stammar fram dem.

BLIXT (engelska):

Det finns inget våld...människan och kärleken är utsatt för exploatering...en öm kärlekshistoria, tender...balans...

Ljusen släcks mitt i hans beskrivning av bokens handling.

SCEN 117. BENTLEY NATTGATOR

I Bentley är mr P. överväldigad och översvallande.

MR P (engelska):

Intervjun var exakt vad vi behövde. Publicitet är nyckeln till framgång, alla sorters...även svarta krigsrubriker är bra...

Blixt är blek, dricker whisky ur mr Ps flaska.

MR P (engelska):

Nu är finansieringen löst. Nästa år rullar inspelningen igång...

BLIXT (engelska):

Jag är slutskriven. Det fungerar inte.

MR P (engelska):

Varje författare har sin kris. Det är ett naturligt stadium
Blixt. Keep it up!

Bentley stannar utanför filmstudion. Mr P. kliver ur. Blixt sträcker fram en lapp till Tony.

BLIXT (engelska):

Om det händer mig något...hon är den enda som får behandla mig...

SCEN 118. EXKLUSIV LONDONVÅNING

Blixt rullar runt i sängen, svettas. Sliter av sig lakanet. Ligger naken när Mick kommer in och lutar sig över honom.

MICK:

Det har ringt hela morgonen. Tre intervjuer, Times, Guardian och The Sun...
Jag har räknat till 35 manus från svenska författare...

BLIXT:

Mitt sexualliv, mina skonummer, min älsklingsmat...

MICK:

Jag har räknat till sexsiffriga intäkter från boken...
efter alla avdrag...

BLIXT:

Jag behöver frid och tystnad. Jag är Slutskriften!

Blixt ropar, tar en klunk ur en whiskyflaska vid sängen. Rullar in sig i lakanet.

SCEN 119. EXKLUSIV LONDONVÅNING

I lägenhetens hall står rader av kylskåp, dammsugare, videoapparater, cyklar och bokverk. En utmattad Tony Betjänt berättar för Blixt -

TONY (engelska):

Jag följde instruktionerna, alla försäljare skulle gynnas.
Resultatet...

Tony sveper ut med armen över varuberget. Blixt skrattar, för första gången på länge.

BLIXT (engelska):

Skänk bort det, eller ännu bättre, sälj det...

Tony släpper in en flåsande försäljare med broschyr om bakmaskiner i handen. Han samlar sig till den stora övertalningen. Blixt sträcker fram whiskyflaskan, skrattar.

BLIXT (engelska):

Jag tar hela lagret. Det här duger som kontrakt på leveransen...

SCEN 120. EXKLUSIV LONDONVÅNING

I kontorsrummet sitter Mick begravd i drivorna med post. Han ser frågande på Blixt.

BLIXT:

Jag har beslutat mig att ge ut allt, inga strykningar eller refuseringar...

Han lyfter en tunn inbunden pappershög. Tittar hastigt på titelbladet.

BLIXT:

Poesi, romaner, bekännelser...vi startar ett världsunikt förlag - THE DREAM PUBLISHERS - du leder arbetet...

MICK:

Ingen författare mår bra av välgörenhet...

BLIXT:

Bullshit. Att skriva en roman är som att kämpa i spanska inbördeskriget...de förtjänar medalj.
Speciellt de svenska som annars drunknar i den godkända välfärdslitteraturen...

SCEN 121. BENTLEY OXFORD STREET

På den centrala affärsgatan kommer den svarta Bentley'n rullande fram till en butik med en skylt som ropar - ONE POUND STORE. Köerna utanför butiken är monstruösa, folk skriker och trampar varann på fötterna. Lyckliga vinnare släpar tunga lådor därifrån.

Londonbobbies försöker visslande hålla ordning i människohavet.

Gatan korkar igen av bussar, lastbilar, alla slags fordon.

Blixt sitter i baksätet och ser förnöjt på scenen.

TONY (engelska):

Varorna är snart slut.

BLIXT (engelska):

Köp nya, du har hälften av mina pengar, mitt liv på THE BIG STAGE är slut!

TONY (engelska):
Inte många klarar framgången...

BLIXT (engelska):
En tung börda, Tony, ett stort lidande...

När Blixt uttalar dessa ord, bleknar han hastigt, faller ihop över skrivmaskinen i knäet.

Tony ser i backspeglarna vilket tillstånd hans arbetsgivare är i och rivstartar Bentley. Kör vilt signalerande därifrån, över trottoarer och refuger.

SCEN 122. LÄKARMOTTAGNING

Vaknar i ett sterilt undersökningsrum, över Blixt står Patricia lutad, viskar -

PATRICIA:
Du är utarbetad, du behöver vila...ingen sprit, ingen sex,
ingen tung mat...

Hans händer rör sig mot hennes byst, kramar dem, suckar. Hon drar av sig den vita rocken, lägger sig under filten, naken hud mot hans.

BLIXT:
Den Stora Maskinen slukar mig...
Vad hände med mina lyckliga stunder vid skorstenen,
mina hungriga fantasiladdade dagar...

Blixt försöker rulla runt, lägga sig så att han bättre kan smeka Patricias kropp. Men han famlar efter grepp. Reser sig på knä och faller ihop, huvudet krockar med järnsängen, blodet strömmar.

Patricia rusar upp, ropar efter ambulans.

SCEN 123. SJUKHUS

Blixt Överlevaren ligger på en sjukhussäng, stirrar upp i vita lampor. Läkare och sköterskor i munskydd lutar sig över honom.

SKÖTERSKA (engelska):
Mister, vem är ni? Hör ni mig?

BLIXT (engelska):

Jag minns ansikten, skuggor...dom flyter undan och kommer tillbaka...

Blixt somnar in.

SCEN 124. SJUKHUSSAL

När han vaknar igen sitter han i en rullstol, med bandagerat huvud. Han är på en sjukhussal, en vänlig, officiellt klädd kvinna kommer fram och rullar honom in i ett angränsande konstorsrum.

SKÖTERSKA (engelska):

Det är inga fel på er, ni har skrubbsår, inga bristfälliga hjärnfunktioner...Mister, lyssnar ni...

BLIXT (engelska):

Ja...

SKÖTERSKA (engelska):

Namn...

BLIXT (engelska):

Doktor Faustus...

SKÖTERSKA (engelska):

Yrke...

BLIXT (engelska):

Inget...

SKÖTERSKA (engelska):

Fader...

BLIXT (engelska):

Skugga...

Damen ser bedrövad ut, rullar iväg Namnlöse Blixt.

SCEN 125. SJUKSÄNG

I sjuksalen ligger Blixt apatisk. Det rosslar av dödshosta kring honom. Någon jämrar sig. Några ropar.

Damen i strikta kläder kommer fram till Blixt säng. Med henne en gammal kvinna som håller hans hand, gråter floder.

KVINNA (engelska):

Att det skulle sluta så här...du som alltid varit så stark.

Blixt skakar på huvudet. Den första kvinnan ersätts av en bastant dam med tre barn i släptåg. Hon talar högt och beslutsamt.

KVINNA 2 (engelska):

Det är min man.

Hon visar ett foto där hon står framför en bondgård i Cornwall, mannen vid hennes sida är inte ett spår lik Blixt. Han är knubbig och kortväxt, flintskallig.

Damen i strikta kläder föser bort kvinnan och barnen. Fram stiger en grå, insjunken man. Nikotingula tänder. Han håller fram en bibel. Talar som en predikant.

MAN (engelska):

Kraften har inte lämnat dig. Kärleken existerar.

Damen försöker ge Blixt ett urskuldande leende, men det blir enbart en grimas.

SKÖTERSKA (engelska):

Vi har med pressens hjälp efterlyst era släktingar...folk ringer ned sjukhuset, de kommer i horder.

Blixt ser med en outgrundlig min av lidande på henne.

SKÖTERSKA (engelska):

Vi tror att ni är svensk, er brytning tyder på det. En tjänsteman från ambassaden skall komma senare och får röntgenplåtar av era tänder. Vi skall säkert få fram er sanna identitet.

SCEN 126. SJUKSAL COLLAGE

Det är kväll. Blixt är ensam vaken. Han stiger ur sängen, tar fram sin kavaj, sprätter upp fodret och lyfter fram en tjock bunt pundsedlar.

Blixt Överlevaren klär sig, smyger genom korridorerna. Mot entrén.

I den släckta butiken i foajen står tidningar uppställda. En stor rubrik över hans porträtt, "Recognize him?" skriker svart.

Blixt skrattar högt. Skrattet ekar i den tomma foajen.

SCEN 127. GRÄNSKONTROLL

En Guardia Civil med k-pist sträcker fram handen, "Su pasaporte!"

Blixt Turisten i mörka solglasögon och trunk, reseskrivmaskinen under armen, sträcker fram sitt svenska pass.

Får en nick till svar och stiger ut i den gassande solen utanför flygplatsentrén.

SCEN 128. TAXI GENOM SPANSKT LANDSKAP

En taxi kör genom bergslandskap, genom ett sönderblåst landskap där den röda jorden är fläckad av väderkvarnar.

Herdar med fem meter långa piskor står tyst vid väggkanten.

Taxichauffören vänder sig om, frågar Blixt -

TAXICHAUFFÖR (spanska):

Vad heter byn ?

BLIXT (spanska):

Jag söker ett ställe med havet i Öster, med taggiga
purpurstup i Norr, i Väster bergväggen, i Söder sanden..

Ett Båthus, en Strand...

Taxichauffören svänger nedför en vindlande väg. Nere i dalgången skymtar kusten och det skimrande havet.

Bilen svänger upp på ett litet torg i en fiskeby. Släpper av Blixt i hettan som dallrar. Försvinner.

SCEN 129. KYRKOGRÅRD

Blixt vandrar längs vita murar. En smidesgrind in till en kyrkogård. Där ger cypresserna skugga, omkullvälta kors och tjocka murar överallt. Han lägger sig på en soffa, har packningen som huvudkudde.

Ett svartklätt begravningsfölje passerar. En rund man i strikt kostym stannar upp, skakar honom, kräver svar.

SPANJOR (spanska):
Vem är ni ? Vad gör ni här ?

Blixt skriver på en lapp med spretiga bokstäver - BÅTHUSET - STRANDEN - DE STUPANDE BERGEN. Han lägger några hundrapundsedlar ovanpå och mannen stoppar dem i fickan.

SCEN 130. FISKEBY COLLAGE

I ett mörkt rum, fyllt av potatis dricker de båda vin. Flera tomma buteljer står vid deras fötter.

Den tjocke mannen leder ut honom på torget, inför en skara barn och några gamlingar visar han upp Blixt som en celebritet, ett fynd.

SPANJOR (spanska):
Vår by hedras av denne mans närvaro. Jag er borgmästare hälsar John Blixt, världskänd författare, välkommen.

BLIXT (spanska):
JAG BEHÖVER ETT STÄLLE MED HAVET I ÖSTER, I NORR DE TAGGIGA PURPURSTUPEN, SLOTTET MED ISKALLA KRISTNA SALAR...

Den berusade Blixt skrämmer iväg de gamla med sin tordönstämma. Kvar blir några skrattande barn som startar en krigsdans kring honom. De sjunger -

BARN (spanska):
EL BUSCATOR...SÖKAREN, ALDRIG FINNER HAN DET HAN SÖKER...EL BUSCATOR...

Borgmästaren leder Blixt från torget.

Omslingrade och stöttande varandra vandrar de över klipporna, i botten av en slutna vik skymtar ett slitet hus.

SCEN 131. BÅTHUS

De står framför ett båthus, husets ägare är i åttiofemårsåldern, han sitter i rullstol i skuggan. En betjänt hjälper honom in.

Det mörka rummet innehåller en bokhylla, en säng och ett bord.

Blixt går fram och plockar ned en volym. Det är poesi. På omslaget står namnet Juan Diaz.

BLIXT (spanska):

Jag antar att ni också kan Lorcas Canciones -
Vedhuggare,
Hugg bort min skugga,
Befria mig från plågan
att se mig själv utan frukt...

Den gamle torkar tårar ur ögonvrån. Borgmästaren lutar sig över honom och skriver ned hans ord.
Det är ett kontrakt.

DIAZ (spanska):

BÅTHUSET UTHYRES PÅ LIVSTID. HYRAN
BESTÅR I ATT HYRESGÄSTEN TÄNKER
POETISKA TANKAR OM HUSETS ÄGARE.

De skålar i vin och oliver för framtiden.

DIAZ (spanska):

Jag har fortfarande en bok i mig, en bok som välter mig
ur sängen om natten och brinner likt elektricitet i mina
händer.
Inget annat är värt att skriva än det som brinner, inget
annat värt att läsa.
Någon gång under arbetets gång kommer jag att dö och
ber härmed att få invitera er till min begravning...

SCEN 132. BÅTHUSET, VIKEN COLLAGE

Blixt Poeten ligger på båthusets tak. Han ser landskapet med ockrafärgade klippor, en mula som bär på blommor.

Ett fotografi av den gamle poeten Diaz som ung med vacker, mörk hustru.

Blixt Fiskaren tätar en gisten båt med uppvärmda oljeklumpar från stranden. Sjösätter den, lägger ut sköra nät vid den skrovliga udden.

Blixt Arbetaren gräver en brunn vid bergsväggen. Den gamle poeten Diaz ansikte syns ovan honom mot himlen. Hans röst hörs ned till Blixt.

DIAZ (spanska):

Barnen växte upp i den dammiga torkan, åsneliken låg vita
längs stigarna, sjukdomarna drev männen ut till havs...

Blixt sitter på taket med skrivmaskinen framför sig. Den gamle poetens röst förvandlas till ord på ett papper.

BLIXT:

Jag samlar drivved utmed stranden, havsslipade
olivstockar, tjärade bräder från krossade skutor, ett
roder, en halv kajuta...

Blixt röst ligger över bilderna som distanserar sig alltmer från båthuset. Fångar in viken med lekande delfiner i havet.

BLIXT:

Jag bjuder upp min hustru på stranden, vi dansar mellan
gigantiska massiva träfåglar, genomskinliga hästar biter i
kullarna bakom oss, plötsligt är hon förvandlad till en
mjukmagad varghona klistrad mot mig i en luden tango...

På bergsvägen kommer en mörk kvinna vandrande med två barn, den ene sparkar på stenar, den andre hänger i en sele på hennes mage. Det är Josefina.

Kameran flyger upp över dalen som ligger lätt och svävande, som om flimrande dagar kommer att avlösas av förstenade nätter och mörker och ljus och ...

S L U T